EVANGHELIA DUPĂ IOAN

Întruparea Cuvîntului

1 1 La început era Cuvîntul şi Cuvîntul era cu Dumnezeu, şi Cuvîntul era Dumnezeu.
2 El era la început cu Dumnezeu.
3 Toate lucrurile au fost făcute prin El, şi nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.
4 În El era viaţa, şi viaţa era lumina oamenilor.
5 Lumina luminează în întuneric şi întunericul n-a biruit-o.
6 A venit un om trimis de Dumnezeu; numele lui era Ioan.
7 El a venit ca martor, ca să mărturisească despre Lumină, pentru ca toţi să creadă prin el.
8 Nu era el Lumina, ci el a venit ca să mărturisească despre Lumină.
9 Lumina aceasta era adevărata Lumină, care luminează pe orice om, venind în lume.
10 El era în lume, şi lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut.
11 A venit la ai Săi, şi ai Săi nu L-au primit.
12 Dar tuturor celor ce L-au primit, adică, celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu;
13 născuţi nu din sînge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu.
14 Şi Cuvîntul S-a făcut trup, şi a locuit printre noi, plin de har şi de adevăr. Şi noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl.
15 Ioan a mărturisit despre El, cînd a strigat: "El este Acela despre care ziceam eu: "Cel ce vine după mine, este înaintea mea, pentru că era înainte de mine."
16 Şi noi toţi am primit din plinătatea Lui, şi har după har;
17 Căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul şi adevărul au venit prin Isus Hristos.
18 Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Lui Fiu, care este în sînul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut."

Mărturia lui Ioan Botezătorul.

19 Iată mărturisirea făcută de Ioan cînd Iudeii au trimis din Ierusalim pe nişte preoţi şi Leviţi să-l întrebe: "Tu cine eşti?"
20 El a mărturisit şi n-a tăgăduit: a mărturisit că nu este el Hristosul.
21 Şi ei l-au întrebat: "Dar cine eşti? Eşti Ilie?" Şi el a zis: "Nu sunt!" "Eşti Proorocul?" Şi el a răspuns: "Nu!"
22 Atunci i-au zis: "Dar cine eşti, ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce zici tu despre tine însuţi?"
23 "Eu", a zis el, "sunt glasul celui ce strigă în pustie: "Neteziţi calea Domnului", cum a zis proorocul Isaia.
24 Trimişii erau din partea Fariseilor.
25 Ei i-au mai pus următoarea întrebare: "Atunci de ce botezi, dacă nu eşti Hristosul, nici Ilie, nici proorocul?"
26 Drept răspuns, Ioan le-a zis: "Eu botez cu apă, dar în mijlocul vostru stă Unul, pe care voi nu-L cunoaşteţi.
27 El este Acela care vine după mine, şi care este înaintea mea; eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălţămintelor Lui."
28 Aceste lucruri s-au petrecut în Betabara, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.

Mielul lui Dumnezeu.

29 A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el, şi a zis: "Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!
30 El este Acela despre care ziceam: "După mine vine un om, care este înaintea mea, căci era înainte de mine.
31 Eu nu-L cunoşteam, dar tocmai pentru aceasta am venit să botez cu apă:

ca El să fie făcut cunoscut lui Israel."
32 Ioan a făcut următoarea mărturisire: "Am văzut Duhul coborîndu-Se din cer ca un porumbel şi oprindu-Se peste El.
33 Eu nu-L cunoşteam; dar Cel ce m-a trimis să botez cu apă, mi-a zis: "Acela peste care vei vedea Duhul coborîndu-Se şi oprindu-Se, este Cel ce botează cu Duhul Sfînt."
34 Şi eu am văzut lucrul acesta, şi am mărturisit că El este Fiul lui Dumnezeu."

Cei dintîi ucenici.

35 A doua zi, Ioan stătea iarăşi cu doi din ucenicii lui.
36 Şi, pe cînd privea pe Isus umblînd, a zis: "Iată Mielul lui Dumnezeu!"
37 Cei doi ucenici l-au auzit rostind aceste vorbe, şi au mers după Isus.
38 Isus S-a întors, şi, cînd i-a văzut că merg după El, le-a zis: "Ce căutaţi?" Ei I-au răspuns: "Rabi (care, tălmăcit, înseamnă: "Învăţătorule"), unde locuieşti?"
39 "Veniţi de vedeţi", le-a zis El. S-au dus şi au văzut unde locuia şi în ziua aceea au rămas la El. Era cam pe la ceasul al zecelea.
40 Unul din cei doi, care auziseră cuvintele lui Ioan şi merseseră după Isus, era Andrei, fratele lui Simon Petru.
41 El, cel dintîi, a găsit pe fratele său Simon, şi i-a zis: "Noi am găsit pe Mesia" (care, tălmăcit înseamnă Hristos).
42 Şi l-a adus la Isus. Isus l-a privit, şi i-a zis: "Tu eşti Simon, fiul lui Iona, tu te vei chema Chifa", (care tălmăcit, înseamnă Petru).
43 A doua zi, Isus a vrut să Se ducă în Galilea, şi a găsit pe Filip. Şi i-a zis: "Vino după Mine."
44 Filip era din Betsaida, cetatea lui Andrei şi a lui Petru.
45 Filip a găsit pe Natanael, şi i-a zis: "Noi am găsit pe Acela, despre care a scris Moise în Lege, şi proorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif."
46 Natanael i-a zis: "Poate ieşi ceva bun din Nazaret?" "Vino şi vezi!" i-a răspuns Filip.
47 Isus a văzut pe Natanael venind la El, şi a zis despre el: "Iată cu adevărat un Israelit, în care nu este vicleşug.
48 "De unde mă cunoşti?" I-a zis Natanael. Drept răspuns, Isus i-a zis: "Te-am văzut mai înainte ca să te cheme Filip, cînd erai sub smochin."
49 Natanael I-a răspuns: "Rabi, Tu eşti Fiul lui Dumnezeu, Tu eşti Împăratul lui Israel!"
50 Drept răspuns Isus i-a zis: "Pentru că ţi-am spus că te-am văzut sub smochin, crezi? Lucruri mai mari decît acestea vei vedea."
51 Apoi i-a zis: "Adevărat, adevărat vă spun, că, de acum încolo veţi vedea cerul deschis şi pe îngerii lui Dumnezeu suindu-se şi coborîndu-se peste Fiul omului."

Nunta din Cana.

2 1 A treia zi s-a făcut o nuntă în Cana din Galilea. Mama lui Isus era acolo.
2 Şi la nuntă au fost chemaţi şi Isus cu ucenicii Lui.
3 Cînd s-a isprăvit vinul, mama lui Isus I-a zis: "Nu mai au vin."
4 Isus i-a răspuns: "Femeie, ce am a face Eu cu tine? Nu Mi-a venit încă ceasul."
5 Mama lui a zis slugilor: "Să faceţi orice vă va zice."
6 Şi acolo erau şase vase de piatră, puse după obiceiul de curăţire al Iudeilor şi în fiecare vas încăpeau cîte două sau trei vedre.
7 Isus le-a zis: "Umpleţi vasele acestea cu apă." Şi le-au umplut pînă sus.
8 "Scoateţi acum", le-a zis El, şi "aduceţi nunului." Şi i-au adus.
9 Nunul, după ce a gustat apa făcută vin, el nu ştia de unde vine vinul acesta (slugile însă, care scoseseră apa, ştiau), a chemat pe mire,
10 şi i-a zis: "Orice om pune la masă

întîi vinul cel bun; şi, după ce oamenii au băut bine, atunci pune pe cel mai puţin bun; dar tu ai ţinut vinul cel bun pînă acum."

11 Acest început al semnelor Lui l-a făcut Isus în Cana din Galilea. El Şi-a arătat slava Sa, şi ucenicii Lui au crezut în El.

12 După aceea, S-a coborît la Capernaum, împreună cu mama, fraţii şi ucenicii Lui; şi acolo n-au rămas multe zile.

Izgonirea vînzătorilor din Templu.

13 Paştele Iudeilor erau aproape şi Isus S-a suit la Ierusalim.

14 În Templu a găsit pe cei ce vindeau boi, oi şi porumbei, şi pe schimbătorii de bani şezînd jos.

15 A făcut un bici de ştreanguri, şi i-a scos pe toţi afară din Templu, împreună cu oile şi boii; a vărsat banii schimbătorilor, şi le-a răsturnat mesele.

16 Şi a zis celor ce vindeau porumbei: "Ridicaţi acestea de aici, şi nu faceţi din casa Tatălui Meu o casă de negustorie."

17 Ucenicii Lui, şi-au adus aminte că este scris: "Rîvna pentru casa Ta Mă mănîncă pe Mine."

18 Iudeii au luat cuvîntul, şi I-au zis: "Prin ce semn ne arăţi că ai putere să faci astfel de lucruri?"

19 Drept răspuns, Isus le-a zis: "Stricaţi Templul acesta, şi în trei zile îl voi ridica."

20 Iudeii au zis: "Au trebuit patruzeci şi şase de ani, ca să se zidească Templul acesta, şi Tu îl vei ridica în trei zile?"

21 Dar El le vorbea despre Templul trupului Său.

22 Tocmai de aceea, cînd a înviat din morţi, ucenicii Lui şi-au adus aminte că le spusese vorbele acestea şi au crezut Scriptura şi cuvintele pe care le spusese Isus.

Isus şi cei ce cred în Numele Lui.

23 Pe cînd era Isus în Ierusalim, la praznicul Paştelor, mulţi au crezut în Numele Lui, căci vedeau semnele pe care le făcea.

24 Dar Isus nu Se încredea în ei, pentru că îi cunoştea pe toţi.

25 Şi n-avea trebuinţă să-I facă cineva mărturisiri despre nici un om, fiindcă El însuşi ştia ce este în om.

Isus şi Nicodim.

3 1 Între Farisei era un om cu numele Nicodim, un fruntaş al Iudeilor.

2 Acesta a venit la Isus, noaptea şi I-a zis: "Învăţătorule, ştim că eşti un învăţător, venit de la Dumnezeu, căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el."

3 Drept răspuns, Isus i-a zis: "Adevărat, adevărat îţi spun că, dacă un om nu se naşte din nou, nu poate vedea Împărăţia lui Dumnezeu."

4 Nicodim I-a zis: "Cum se poate naşte un om bătrîn? Poate el să intre a doua oară în pîntecele maicii sale şi să se nască?"

5 Isus i-a răspuns: "Adevărat, adevărat îţi spun, că, dacă nu se naşte cineva din apă şi din Duh, nu poate să intre în Împărăţia lui Dumnezeu.

6 Ce este născut din carne, este carne, şi ce este născut din Duh, este duh.

7 Nu te mira că ţi-am zis: "Trebuie să vă naşteţi din nou."

8 Vîntul suflă încotro vrea, şi-i auzi vuietul; dar nu ştii de unde vine, nici încotro merge. Tot aşa este cu oricine este născut din Duhul."

9 Nicodim I-a zis: "Cum se poate face aşa ceva?"

10 Isus i-a răspuns: "Tu eşti învăţătorul lui Israel, şi nu pricepi aceste lucruri?

11 Adevărat, adevărat îţi spun, că noi vorbim ce ştim, şi mărturisim ce am văzut; şi voi nu primiţi mărturia noastră.

12 Dacă v-am vorbit despre lucruri pămînteşti şi nu credeţi, cum veţi crede cînd vă voi vorbi despre lucrurile cereşti?

13 Nimeni nu s-a suit în cer, afară de Cel ce S-a coborît din cer, adică Fiul

omului, care este în cer.

Şarpele de aramă.

14 Şi, după cum a înălţat Moise şarpele în pustie, tot aşa trebuie să fie înălţat şi Fiul omului,

15 pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viaţa veşnică.

16 Fiindcă atît de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viaţa veşnică.

17 Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mîntuită prin El.

18 Oricine crede în El, nu este judecat; dar cine nu crede, a şi fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu.

19 Şi judecata aceasta stă în faptul că, odată venită Lumina în lume, oamenii au iubit mai mult întunericul decît lumina, pentru că faptele lor erau rele.

20 Căci oricine face răul, urăşte lumina, şi nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele.

21 Dar cine lucrează după adevăr, vine la lumină, pentru ca să i se arate faptele, fiindcă sunt făcute în Dumnezeu."

O nouă mărturie a lui Ioan Botezătorul.

22 După aceea, Isus şi ucenicii Lui au venit în ţinutul Iudeii, şi stătea acolo cu ei şi boteza.

23 Ioan boteza şi el în Enon, aproape de Salim, pentru că acolo erau multe ape, şi oamenii veneau ca să fie botezaţi.

24 Căci Ioan încă nu fusese aruncat în temniţă. Între ucenicii lui Ioan şi între un Iudeu, s-a iscat o neînţelegere cu privire la curăţire.

26 Au venit deci la Ioan şi i-au zis: "Învăţătorule, Cel ce era cu tine dincolo de Iordan, şi despre care ai mărturisit tu, iată că botează, şi toţi oamenii se duc la El."

27 Drept răspuns, Ioan i-a zis: "Omul nu poate primi decît ce-i este dat din cer.

28 Voi înşivă îmi sunteţi martori că am zis: "Nu sunt eu Hristosul, ci sunt trimis înaintea Lui.

29 Cine are mireasă, este mire; dar prietenul mirelui, care stă şi-l ascultă, se bucură foarte mult cînd aude glasul mirelui: şi această bucurie, care este a mea, este deplină.

30 Trebuie ca El să crească, iar eu să mă micşorez.

31 Cel ce vine din cer, este mai presus de toţi, cel ce este de pe pămînt, este pămîntesc, şi vorbeşte ca de pe pămînt. Cel ce vine din cer, este mai presus de toţi.

32 El mărturiseşte ce a văzut şi a auzit, şi totuşi nimeni nu primeşte mărturia Lui.

33 Cine primeşte mărturia Lui, adevereşte prin aceasta că Dumnezeu spune adevărul.

34 Căci Acela, pe care L-a trimis Dumnezeu, vorbeşte cuvintele lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu nu-I dă Duhul cu măsură.

35 Tatăl iubeşte pe Fiul, şi a dat toate lucrurile în mîna Lui.

36 Cine crede în Fiul, are viaţa veşnică; dar cine nu crede în Fiul, nu va vedea viaţa, ci mînia lui Dumnezeu rămîne peste el."

Samariteanca.

4 1 Domnul a aflat că Fariseii au auzit că El face şi botează mai mulţi ucenici decît Ioan.

2 Însă Isus nu boteza El însuşi, ci ucenicii Lui.

3 Atunci a părăsit Iudea, şi S-a întors în Galilea.

4 Fiindcă trebuia să treacă prin Samaria,

5 a ajuns lîngă o cetate din ţinutul Samariei, numită Sihar, aproape de ogorul, pe care-l dăduse Iacov fiului său Iosif.

6 Acolo se afla fîntîna lui Iacov. Isus, ostenit de călătorie, şedea lîngă fîntînă.

Era cam pe la ceasul al şaselea.

7 A venit o femeie din Samaria să scoată apă. "Dă-Mi să beau", i-a zis Isus.

8 Căci ucenicii Lui se duseseră în cetate să cumpere de ale mîncării.

9 Femeia Samariteancă I-a zis: "Cum Tu, Iudeu, ceri să bei de la mine, femeie Samariteancă?" Iudeii, în adevăr, n-au legături cu Samaritenii.

10 Drept răspuns, Isus i-a zis: "Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu, şi cine este Cel ce-ţi zice: "Dă-Mi să beau!", tu singură ai fi cerut să bei, şi El ţi-ar fi dat apă vie."

11 "Doamne", I-a zis femeia, "n-ai cu ce să scoţi apă, şi fîntîna este adîncă; de unde ai putea să ai dar această apă vie?

12 Eşti Tu oare mai mare decît părintele nostru Iacov, care ne-a dat fîntîna aceasta, şi a băut din ea el însuşi şi feciorii lui şi vitele lui?"

13 Isus i-a răspuns: "Oricui bea din apa aceasta, îi va fi iarăşi sete.

14 Dar oricui va bea din apa, pe care i-o voi da Eu, în veac nu-l va fi sete; ba încă apa, pe care i-o voi da Eu, se va preface în el într-un izvor de apă, care va ţîşni în viaţa veşnică."

15 "Doamne", I-a zis femeia, "dă-mi această apă, ca să nu-mi mai fie sete, şi să nu mai vin pînă aici să scot."

16 "Du-te", i-a zis Isus, "de cheamă pe bărbatul tău, şi vino aici."

17 Femeia I-a răspuns: "N-am bărbat." Isus i-a zis: "Bine ai zis că n-ai bărbat.

18 Pentru că cinci bărbaţi ai avut; şi acela, pe care-l ai acum, nu-ţi este bărbat. Aici ai spus adevărul."

19 "Doamne", I-a zis femeia, "văd că eşti prooroc.

20 Părinţii noştri s-au închinat pe muntele acesta; şi voi ziceţi că în Ierusalim este locul unde trebuie să se închine oamenii."

21 "Femeie", i-a zis Isus, "crede-Mă că vine ceasul cînd nu vă veţi închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim.

22 Voi vă închinaţi la ce nu cunoaşteţi; noi ne închinăm la ce cunoaştem, căci Mîntuirea vine de la Iudei.

23 Dar vine ceasul, şi acum a şi venit, cînd închinătorii adevăraţi se vor închina Tatălui în duh şi în adevăr; fiindcă astfel de închinători doreşte şi Tatăl.

24 Dumnezeu este Duh, şi cine se închină Lui, trebuie să I se închine în duh şi în adevăr."

25 "Ştiu", i-a zis femeia, că are să vină Mesia, (căruia I se zice Hristos); cînd va veni El, are să ne spună toate lucrurile."

26 Isus i-a zis: "Eu, cel care vorbesc cu tine, sunt Acela."

Trezirea din Samaria.

27 Atunci au venit ucenicii Lui, şi se mirau că vorbea cu o femeie. Totuşi, nici unul nu I-a zis: "Ce cauţi?" sau: "Despre ce vorbeşti cu ea?"

28 Atunci femeia şi-a lăsat găleata, s-a dus în cetate, şi a zis oamenilor:

29 "Veniţi de vedeţi un om, care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?"

30 Ei au ieşit din cetate, şi veneau spre El.

31 În timpul acesta, ucenicii Îl rugau să mănînce, şi ziceau: "Învăţătorule, mănîncă!"

32 Dar El le-a zis: "Eu am de mîncat o mîncare, pe care voi n-o cunoaşteţi."

33 Ucenicii au început să-şi zică deci unii altora: "Nu cumva l-a adus cineva să mănînce?"

34 Isus le-a zis: "Mîncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis şi să împlinesc lucrarea Lui.

35 Nu ziceţi voi că mai sunt patru luni pînă la seceriş? Iată, Eu vă spun: "ridicaţi-vă ochii, şi priviţi holdele, care sunt albe acum, gata pentru seceriş.

36 Cine seceră, primeşte o plată, şi strînge roadă pentru viaţa veşnică; pentru că şi cel ce seamănă şi cel ce

seceră să se bucure în acelaşi timp.
37 Căci în această privinţă, este adevărată zicerea: "Unul seamănă, iar altul seceră."
38 Eu v-am trimis să secerați acolo unde nu voi v-aţi ostenit; alţii s-au ostenit, şi voi aţi intrat în osteneala lor.
39 Mulţi Samariteni din cetatea aceea au crezut în Isus din pricina mărturiei femeii, care zicea: "Mi-a spus tot ce am făcut."
40 Cînd au venit Samaritenii la El, L-au rugat să rămînă la ei. Şi El a rămas acolo două zile.
41 Mult mai mulţi au crezut în El din pricina cuvintelor Lui.
42 Şi ziceau femeii: "Acum nu mai credem din pricina spuselor tale, ci din pricină că L-am auzit noi înşine şi ştim că acesta este în adevăr Hristosul, Mîntuitorul lumii."

Vindecarea fiului unui slujbaş împărătesc.

43 După aceste două zile, Isus a plecat de acolo, ca să se ducă în Galilea.
44 Căci El însuşi spusese că un prooroc nu este preţuit în patria sa.
45 Cînd a ajuns în Galilea a fost primit bine de Galileeni, căci văzuseră tot ce făcuse la Ierusalim în timpul praznicului; căci fuseseră şi ei la praznic.
46 Isus S-a întors deci în Cana din Galilea, unde prefăcuse apa în vin. În Capernaum era un slujbaş împărătesc, al cărui fiu era bolnav.
47 Slujbaşul acesta a aflat că Isus venise din Iudea în Galilea, s-a dus la El, şi L-a rugat să vină şi să tămăduiască pe fiul lui, care era pe moarte.
48 Isus i-a zis: "Dacă nu vedeţi semne şi minuni, cu nici un chip nu credeţi!"
49 Slujbaşul împărătesc l-a zis: "Doamne, vino pînă nu moare micuţul meu."
50 "Du-te", i-a zis Isus, "fiul tău trăieşte." Şi omul acela a crezut cuvintele, pe care i le spusese Isus, şi a pornit la drum.
51 Pe cînd se cobora el, l-au întîmpinat robii lui, şi i-au adus vestea că fiul lui trăieşte.
52 El i-a întrebat de ceasul în care a început să-i fie mai bine. Şi ei i-au zis: "Ieri, în ceasul al şaptelea, l-au lăsat frigurile."
53 Tatăl a cunoscut că tocmai în ceasul acela îi zisese Isus: "Fiul tău trăieşte." Şi a crezut el şi toată casa lui.
54 Acesta este iarăşi al doilea semn, făcut de Isus, după ce S-a întors din Iudea în Galilea.

Vindecarea slăbănogului de 38 de ani.

5 1 După aceea, era un praznic al Iudeilor; şi Isus S-a suit la Ierusalim.
2 În Ierusalim, lîngă Poarta Oilor este o scăldătoare, numită în evreieşte Betesda, care are cinci pridvoare.
3 În pridvoarele acestea zăceau o mulţime de bolnavi, orbi, şchiopi, uscaţi, care aşteptau mişcarea apei.
4 Căci un înger al Domnului se cobora din cînd în cînd în scăldătoare şi tulbura apa. Şi cel dintîi, care se cobora în ea, după tulburarea apei, se făcea sănătos, orice boală ar fi avut.
5 Acolo se afla un om bolnav de treizeci şi opt de ani.
6 Isus, cînd l-a văzut zăcînd, şi, fiindcă ştia că este bolnav de multă vreme, i-a zis: "Vrei să te faci sănătos?"
7 "Doamne", I-a răspuns bolnavul, "n-am pe nimeni să mă bage în scăldătoare cînd se tulbură apa; şi, pînă să mă duc eu, se coboară altul înaintea mea."
8 "Scoală-te", i-a zis Isus, "ridică-ţi patul şi umblă."
9 Îndată omul acela s-a făcut sănătos, şi-a luat patul, şi umbla. Ziua aceea era o zi de Sabat.
10 Iudeii ziceau deci celui ce fusese vindecat: "Este ziua Sabatului; nu-ţi este îngăduit să-ţi ridici patul."
11 El le-a răspuns: "Cel ce m-a făcut sănătos, mi-a zis: "Ridică-ţi patul şi umblă."

12 Ei l-au întrebat: "Cine este omul acela, care ţi-a zis: "Ridică-ţi patul, şi umblă?"
13 Dar cel vindecat nu ştia cine este: căci Isus se făcuse nevăzut din norodul care era în locul acela.
14 După aceea, Isus l-a găsit în Templu, şi i-a zis: "Iată că te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai păcătuieşti, ca să nu ţi se întîmple ceva mai rău."
15 Omul acela s-a dus, şi a spus Iudeilor că Isus este Acela care-l făcuse sănătos.
16 Din pricina aceasta, Iudeii au început să urmărească pe Isus, şi căutau să-L omoare, fiindcă făcea aceste lucruri în ziua Sabatului.

Lucrarea Fiului.

17 Dar Isus le-a răspuns: "Tatăl Meu lucrează pînă acum, şi Eu de asemenea lucrez."
18 Tocmai de aceea căutau şi mai mult Iudeii să-L omoare, nu numai fiindcă dezlega ziua Sabatului, dar şi pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său, şi Se făcea astfel deopotrivă cu Dumnezeu.
19 Isus a luat din nou cuvîntul, şi le-a zis: "Adevărat, adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decît ce vede pe Tatăl făcînd şi tot ce face Tatăl face şi Fiul întocmai.
20 Căci Tatăl iubeşte pe Fiul, şi-I arată tot ce face, şi-I va arăta lucrări mai mari decît acestea, ca voi să vă minunaţi.
21 În adevăr, după cum Tatăl învie morţii, şi le dă viaţă, tot aşa şi Fiul dă viaţă cui vrea.
22 Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului,
23 pentru ca toţi să cinstească pe Fiul cum cinstesc pe Tatăl. Cine nu cinsteşte pe Fiul, nu cinsteşte pe Tatăl, care L-a trimis.
24 Adevărat, adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, şi crede în Cel ce M-a trimis, are viaţa veşnică şi nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viaţă.
25 Adevărat, adevărat vă spun, că vine ceasul, şi acum a şi venit, cînd cei morţi vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, şi cei ce-l vor asculta, vor învia.
26 Căci, după cum Tatăl are viaţa în sine, tot aşa a dat şi Fiului să aibă viaţa în sine.
27 Şi I-a dat putere să judece, întrucît este Fiu al omului.
28 Nu vă miraţi de lucrul acesta; pentru că vine ceasul cînd toţi cei din morminte vor auzi glasul Lui,
29 şi vor ieşi afară din ele. Cei ce au făcut binele, vor învia pentru viaţă; iar cei ce au făcut răul, vor învia pentru judecată.
30 Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud, şi judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis.

Mărturia Tatălui şi a lui Ioan.

31 Dacă Eu mărturisesc despre Mine însumi, mărturia Mea nu este adevărată.
32 Este un Altul, care mărturiseşte despre Mine; şi ştiu că mărturisirea, pe care o face El despre Mine este adevărată.
33 Voi aţi trimis la Ioan, şi el a mărturisit pentru adevăr.
34 Nu că mărturia, pe care o primesc Eu, vine de la un om; dar spun lucrurile acestea pentru ca să fiţi mîntuiţi.
35 Ioan era lumina, care este aprinsă şi luminează, şi voi aţi vrut să vă veseliţi cîtăva vreme la lumina lui.
36 Dar Eu am o mărturie mai mare decît a lui Ioan, căci lucrările, pe care Mi le-a dat Tatăl să le săvîrşesc, tocmai lucrările acestea, pe care le fac Eu, mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis.
37 Şi Tatăl, care M-a trimis, a mărturisit El însuşi despre Mine. Voi nu I-aţi auzit niciodată glasul, nu I-aţi văzut deloc faţa;

38 Şi Cuvîntul Lui nu rămîne în voi, pentru că nu credeţi în Acela, pe care L-a trimis El.

39 Cercetaţi Scripturile, pentru că socotiţi că în ele aveţi viaţa veşnică; dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.

40 Şi nu vreţi să veniţi la Mine ca să aveţi viaţă!

41 Eu nu umblu după slava care vine de la oameni.

42 Dar ştiu că n-aveţi în voi dragoste de Dumnezeu.

43 Eu am venit în Numele Tatălui Meu, şi nu Mă primiţi; dacă va veni un altul, în numele lui însuşi, pe acela îl veţi primi.

44 Cum puteţi crede voi, care umblaţi după slava, pe care v-o daţi unii altora, şi nu căutaţi slava care vine de la singurul Dumnezeu?

45 Să nu credeţi că vă voi învinui înaintea Tatălui; este cine să vă învinuiască: Moise, în care v-aţi pus nădejdea.

46 Căci, dacă aţi crede pe Moise, M-aţi crede şi pe Mine, pentru că el a scris despre Mine.

47 Dar dacă nu credeţi cele scrise de el, cum veţi crede cuvintele Mele?"

Înmulţirea pîinilor.

6 1 După aceea, Isus S-a dus dincolo de marea Galileii, numită marea Tiberiadei.

2 O mare gloată mergea după El, pentru că vedea semnele pe care le făcea cu cei bolnavi.

3 Isus S-a suit pe munte, şi şedea acolo cu ucenicii Săi.

4 Paştele, praznicul Iudeilor, erau aproape.

5 Isus Şi-a ridicat ochii, şi a văzut că o mare gloată vine spre El. Şi a zis lui Filip: "De unde avem să cumpărăm pîini ca să mănînce oamenii aceştia?"

6 Spunea lucrul acesta ca să-l încerce, pentru că ştia ce are de gînd să facă.

7 Filip I-a răspuns: "Pîinile, pe care le-am putea cumpăra cu două sute de lei n-ar ajunge ca fiecare să capete puţintel din ele."

8 Unul din ucenicii Săi, Andrei, fratele lui Simon Petru, I-a zis:

9 "Este aici un băieţel, care are cinci pîini de orz şi doi peşti, dar ce sunt acestea la atîţia?"

10 Isus a zis: "Spuneţi oamenilor să şadă jos." În locul acela era multă iarbă. Oamenii au şezut jos, în număr de aproape cinci mii.

11 Isus a luat pîinile, a mulţumit lui Dumnezeu, le-a împărţit ucenicilor, iar ucenicii le-au împărţit celor ce şedeau jos; de asemenea, le-a dat şi din peşti cît au voit.

12 După ce s-au săturat, Isus a zis ucenicilor Săi: "Strîngeţi fărîmiturile care au rămas, ca să nu se piardă nimic."

13 Le-au adunat deci, şi au umplut douăsprezece coşuri cu fărîmiturile care rămăseseră din cele cinci pîini de orz, după ce mîncaseră toţi.

14 Oamenii aceia, cînd au văzut minunea, pe care o făcuse Isus, ziceau: "Cu adevărat, acesta este proorocul cel aşteptat în lume."

15 Isus, fiindcă ştia că au de gînd să vină să-L ia cu sila ca să-L facă împărat, S-a dus iarăşi la munte, numai El singur.

Isus umblă pe mare.

16 Cînd s-a înserat, ucenicii Lui s-au coborît la marginea mării.

17 S-au suit într-o corabie, şi treceau marea, ca să se ducă în Capernaum. Se întunecase, şi Isus tot nu venise la ei.

18 Sufla un vînt puternic şi marea era întărîtată.

19 După ce au vîslit cam douăzeci şi cinci sau treizeci de stadii, văd pe Isus umblînd pe mare şi apropiindu-Se de corabie. Şi s-au înfricoşat.

20 Dar Isus le-a zis: "Eu sunt, nu vă temeţi!"

21 Voiau deci să-L ia în corabie. Şi corabia a sosit îndată la locul spre care mergeau.

Pîinea vieţii.

22 Norodul, care rămăsese de cealaltă parte a mării, băgase de seamă că acolo nu era decît o corabie, şi că Isus nu Se suise în corabia aceasta cu ucenicii Lui, ci ucenicii plecaseră singuri cu ea.

23 A doua zi sosiseră alte corăbii din Tiberiada, aproape de locul unde mîncaseră ei pîinea, după ce Domnul mulţumise lui Dumnezeu.

24 Cînd au văzut noroadele că nici Isus, nici ucenicii Lui nu erau acolo, s-au suit şi ele în corăbiile acestea, şi s-au dus la Capernaum să caute pe Isus.

25 Cînd L-au găsit dincolo de mare, I-au zis: "Învăţătorule, cînd ai venit aici?"

26 Drept răspuns, Isus le-a zis: "Adevărat, adevărat vă spun, că Mă căutaţi nu pentru că aţi văzut semne, ci pentru că aţi mîncat din pîinile acelea, şi v-aţi săturat.

27 Lucraţi nu pentru mîncarea pieritoare, ci pentru mîncarea care rămîne pentru viaţa veşnică, şi pe care v-o va da Fiul omului; căci Tatăl, adică însuşi Dumnezeu, pe El L-a însemnat cu pecetea Lui."

28 Ei I-au zis: "Ce să facem ca să săvîrşim lucrările lui Dumnezeu?"

29 Isus le-a răspuns: "Lucrarea pe care o cere Dumnezeu este aceasta: să credeţi în Acela, pe care L-a trimis El."

30 "Ce semn faci Tu, deci", I-au zis ei, "ca să-l vedem, şi să credem în Tine? Ce lucrezi Tu?

31 Părinţii noştri au mîncat mană în pustie, după cum este scris: "Le-a dat să mănînce pîine din cer."

32 Isus le-a zis: "Adevărat, adevărat vă spun, că nu Moise v-a dat pîinea din cer, ci Tatăl Meu vă dă adevărata pîine din cer;

33 căci Pîinea lui Dumnezeu este aceea care se coboară din cer, şi dă lumii viaţa."

34 "Doamne", I-au zis ei, "dă-ne totdeauna această pîine."

35 Isus le-a zis: "Eu sunt Pîinea vieţii. Cine vine la Mine, nu va flămînzi niciodată; şi cine crede în Mine nu va înseta niciodată.

36 Dar v-am spus că M-aţi şi văzut, şi tot nu credeţi.

37 Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine; şi pe cel ce vine la Mine nu-l voi izgoni afară:

38 căci M-am coborît din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis.

39 Şi voia Celui ce M-a trimis, este să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El, ci să-l înviez în ziua de apoi.

40 Voia Tatălui Meu este ca oricine vede pe Fiul, şi crede în El, să aibă viaţa veşnică, şi Eu îl voi învia în ziua de apoi."

41 Iudeii cîrteau împotriva Lui, pentru că zisese: "Eu sunt pîinea care s-a coborît din cer."

42 Şi ziceau: "Oare nu este acesta Isus, fiul lui Iosif, pe al cărui tată şi mamă îi cunoaştem? Cum dar zice El: "Eu M-am coborît din cer?"

43 Isus le-a răspuns: "Nu cîrtiţi între voi.

44 Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; şi Eu îl voi învia în ziua de apoi.

45 În proorooci este scris: "Toţi vor fi învăţaţi de Dumnezeu." Aşa că oricine a ascultat pe Tatăl şi a primit învăţătura Lui, vine la Mine.

46 Nu că cineva a văzut pe Tatăl, afară de Acela care vine de la Dumnezeu; da, Acela a văzut pe Tatăl.

47 Adevărat, adevărat vă spun, că cine crede în Mine, are viaţa veşnică.

48 Eu sunt Pîinea vieţii.

49 Părinţii voştri au mîncat mană în pustie, şi au murit.

50 Pîinea, care se coboară din cer, este de aşa fel, ca cineva să mănînce din ea, şi să nu moară.

51 Eu sunt Pîinea vie, care s-a coborît din cer. Dacă mănîncă cineva din pîinea aceasta, va trăi în veac; şi pîinea, pe care o voi da Eu, este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viaţa lumii."

52 La auzul acestor cuvinte, Iudeii se

certau între ei, şi ziceau: "Cum poate omul acesta să ne dea trupul Lui să-l mîncăm?"

53 Isus le-a zis: "Adevărat, adevărat vă spun, că dacă nu mîncaţi trupul Fiului omului, şi dacă nu beţi sîngele Lui, n-aveţi viaţa în voi înşivă.

54 Cine mănîncă trupul Meu, şi bea sîngele Meu, are viaţa veşnică; şi Eu îl voi învia în ziua de apoi.

55 Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană, şi sîngele Meu este cu adevărat o băutură.

56 Cine mănîncă trupul Meu şi bea sîngele Meu, rămîne în Mine şi Eu rămîn în el.

57 După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine, şi Eu trăiesc prin Tatăl, tot aşa, cine Mă mănîncă pe Mine, va trăi şi el prin Mine.

58 Astfel este pîinea, care s-a coborît din cer, nu ca mana, pe care au mîncat-o părinţii voştri, şi totuşi au murit: cine mănîncă pîinea aceasta, va trăi în veac."

59 Isus a spus aceste lucruri în sinagogă, cînd învăţa pe oameni în Capernaum.

Unii ucenici îl părăsesc. Mărturisirea lui Petru.

60 Mulţi din ucenicii Lui, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: "Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o sufere?"

61 Isus, care ştia în sine că ucenicii Săi cîrteau împotriva vorbirii acesteia, le-a zis: "Vorbirea aceasta este pentru voi o pricină de poticnire?

62 Dar dacă aţi vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?

63 Duhul este acela care dă viaţa, carnea nu foloseşte la nimic: cuvintele, pe care vi le-am spus Eu, sunt duh şi viaţă.

64 Dar sunt unii din voi care nu cred." Căci Isus ştia de la început cine erau cei ce nu cred, şi cine era cel ce avea să-L vîndă.

65 Şi a adăugat: "Tocmai de aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu."

66 Din clipa aceea, mulţi din ucenicii Lui s-au întors înapoi, şi nu mai umblau cu El.

67 Atunci Isus a zis celor doisprezece: "Voi nu vreţi să vă duceţi?"

68 "Doamne", I-a răspuns Simon Petru, "la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieţii veşnice.

69 Şi noi am crezut, şi am ajuns la cunoştinţa că Tu eşti Hristosul, Sfîntul lui Dumnezeu."

70 Isus le-a răspuns: "Nu v-am ales Eu pe voi cei doisprezece? Şi totuşi unul din voi este un drac."

71 Vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul; căci el avea să-L vîndă: el, unul din cei doisprezece.

Necredinţa fraţilor lui Isus.

7 1 După aceea, Isus străbătea Galilea; nu voia să stea în Iudea, pentru că Iudeii căutau să-L omoare.

2 Şi praznicul Iudeilor, praznicul zis al Corturilor era aproape.

3 Fraţii Lui I-au zis: "Pleacă de aici, şi du-Te în Iudea, ca să vadă şi ucenicii Tăi lucrările, pe care le faci.

4 Nimeni nu face ceva în ascuns cînd caută să se facă cunoscut: dacă faci aceste lucruri, arată-Te lumii."

5 Căci nici fraţii Lui nu credeau în El.

6 Isus le-a zis: "Vremea Mea n-a sosit încă, dar vouă vremea totdeauna vă este prielnică.

7 Pe voi lumea nu vă poate urî; pe Mine Mă urăşte pentru că mărturisesc despre ea că lucrările ei sunt rele.

8 Suiţi-vă voi la praznicul acesta; Eu încă nu Mă sui la praznicul acesta, fiindcă nu Mi s-a împlinit încă vremea."

9 După ce le-a spus aceste lucruri, a rămas în Galilea.

Isus în Ierusalim la praznicul Corturilor.

10 După ce s-au suit fraţii Lui la praznic, S-a suit şi El, dar nu pe faţă, ci

cam pe ascuns.
11 Iudeii Îl căutau în timpul praznicului, şi ziceau: "Unde este?"
12 Noroadele vorbeau mult în şoaptă despre El. Unii ziceau: "Este un om bun." Alţii ziceau: "Nu, ci duce norodul în rătăcire."
13 Totuşi, de frica Iudeilor, nimeni nu vorbea de El pe faţă.
14 Pe la jumătatea praznicului, Isus S-a suit la Templu. Şi învăţa norodul.
15 Iudeii se mirau, şi ziceau: "Cum are omul acesta învăţătură, căci n-a învăţat niciodată?"
16 Isus le-a răspuns: "Învăţătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis pe Mine.
17 Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învăţătura este de la Dumnezeu, sau dacă Eu vorbesc de la Mine.
18 Cine vorbeşte de la sine, caută slava lui însuşi, dar cine caută slava Celui ce l-a trimis, acela este adevărat şi în el nu este strîmbătate.
19 Oare nu v-a dat Moise Legea? Totuşi, nimeni din voi nu ţine Legea. De ce căutaţi să Mă omorîţi?"
20 Norodul I-a răspuns: "Ai drac. Cine caută să Te omoare?"
21 Drept răspuns, Isus le-a zis: "O lucrare am făcut, şi toţi vă miraţi de ea.
22 Moise v-a dat porunca privitoare la tăierea împrejur; nu că ea vine de la Moise, ci de la patriarhi, şi voi tăiaţi împrejur pe om în ziua Sabatului.
23 Dacă un om primeşte tăierea împrejur în ziua Sabatului, ca să nu se calce Legea lui Moise, de ce turbaţi de mînie împotriva Mea, pentru că am însănătoşit un om întreg în ziua Sabatului?
24 Nu judecaţi după înfăţişare, ci judecaţi după dreptate."
25 Nişte locuitori din Ierusalim ziceau: "Nu este El acela, pe care caută ei să-L omoare?
26 Şi totuşi, iată că vorbeşte pe faţă şi ei nu-I zic nimic! Nu cumva, în adevăr, cei mai mari vor fi cunoscut că El este Hristosul?
27 Dar noi ştim de unde este omul acesta; însă, cînd va veni Hristosul, nimeni nu va şti de unde este."
28 Şi Isus, pe cînd învăţa pe norod în Templu, striga: "Mă cunoaşteţi şi Mă ştiţi de unde sunt! Eu n-am venit de la Mine însumi, ci Cel ce M-a trimis este adevărat, şi voi nu-L cunoaşteţi.
29 Eu Îl cunosc, căci vin de la El, şi El M-a trimis."
30 Ei căutau deci să-L prindă; şi nimeni n-a pus mîna pe El, căci încă nu-I sosise ceasul.
31 Mulţi din norod au crezut în El, şi ziceau: "Cînd va veni Hristosul va face mai multe semne decît a făcut omul acesta?"
32 Fariseii au auzit pe norod spunînd în şoaptă aceste lucruri despre El. Atunci preoţii cei mai de seamă şi Fariseii au trimis nişte aprozi să-L prindă.
33 Isus a zis: "Mai sunt cu voi puţină vreme, şi apoi Mă duc la Cel ce M-a trimis.
34 Voi Mă veţi căuta, şi nu Mă veţi găsi; şi unde voi fi Eu, voi nu puteţi veni."
35 Iudeii au zis între ei: "Unde are de gînd să se ducă omul acesta, ca să nu-l putem găsi? Doar n-o avea de gînd să se ducă la cei împrăştiaţi printre Greci, şi să înveţe pe Greci?
36 Ce înseamnă cuvintele acestea pe care le-a spus: "Mă veţi căuta, şi nu Mă veţi găsi, şi unde voi fi Eu, voi nu puteţi veni?"

Isus, apa vieţii.

37 În ziua de pe urmă, care era ziua cea mare a praznicului, Isus a stat în picioare, şi a strigat: "Dacă însetează cineva, să vină la Mine, şi să bea.
38 Cine crede în Mine, din inima lui vor curge rîuri de apă vie, cum zice Scriptura."
39 Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfînt

încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit."

Încercări pentru prinderea lui Isus.

40 Unii din norod, cînd au auzit aceste cuvinte, ziceau: "Acesta este cu adevărat Proorocul."
41 Alţii ziceau: "Acesta este Hristosul." Şi alţii ziceau: "Cum, din Galilea are să vină Hristosul?
42 Nu zice Scriptura că Hristosul are să vină din sămînţa lui David, şi din satul Betleem, unde era David?"
43 S-a făcut deci dezbinare în norod din pricina Lui.
44 Unii din ei voiau să-L prindă; dar nimeni n-a pus mîna pe El.
45 Aprozii s-au întors deci la preoţii cei mai de seamă şi la Farisei. Şi aceştia le-au zis: "De ce nu L-aţi adus?"
46 Aprozii au răspuns: "Niciodată n-a vorbit vreun om ca omul acesta."
47 Fariseii le-au răspuns: "Doar n-aţi fi fost duşi şi voi în rătăcire?
48 A crezut în El vreunul din mai marii noştri sau din Farisei?
49 Dar norodul acesta, care nu ştie Legea, este blestemat!"
50 Nicodim, cel care venise la Isus noaptea, şi care era unul din ei, le-a zis:
51 "Legea noastră osîndeşte ea pe un om înainte ca să-l asculte şi să ştie ce face?"
52 Drept răspuns, ei i-au zis: "Şi tu eşti din Galilea? Cercetează bine, şi vei vedea că din Galilea nu s-a ridicat nici un prooroc."
53 (Şi s-a întors fiecare acasă.

Femeia prinsă în preacurvie.

8 1 Isus S-a dus la muntele Măslinilor.
2 Dar dis de dimineaţă, a venit din nou în Templu, şi tot norodul a venit la El. El a şezut jos şi-i învăţa.
3 Atunci Cărturarii şi Fariseii l-au adus o femeie prinsă în preacurvie. Au pus-o în mijlocul norodului,
4 şi au zis lui Isus: "Învăţătorule, femeia aceasta a fost prinsă chiar cînd săvîrşea preacurvia.
5 Moise, în Lege, ne-a poruncit să ucidem cu pietre pe astfel de femei: Tu dar ce zici?"
6 Spuneau lucrul acesta ca să-L ispitească şi să-L poată învinui. Dar Isus S-a plecat în jos, şi scria cu degetul pe pămînt.
7 Fiindcă ei nu încetau să-L întrebe, El S-a ridicat în sus, şi le-a zis: "Cine dintre voi este fără păcat, să arunce cel dintîi cu piatra în ea."
8 Apoi S-a plecat iarăşi şi scria cu degetul pe pămînt.
9 Cînd au auzit ei cuvintele acestea, s-au simţit mustraţi de cugetul lor, şi au ieşit afară, unul cîte unul, începînd de la cei mai bătrîni, pînă la cei din urmă. şi Isus a rămas singur cu femeia, care stătea în mijloc.
10 Atunci S-a ridicat în sus, şi, cînd n-a mai văzut pe nimeni decît pe femeie, Isus i-a zis: "Femeie, unde sunt pîrîşii tăi? Nimeni nu te-a osîndit?"
11 "Nimeni, Doamne", I-a răspuns ea. Şi Isus i-a zis: "Nici Eu nu te osîndesc. Du-te, şi să nu mai păcătuieşti.")

Isus, Lumina lumii.

12 Isus le-a vorbit din nou, şi a zis: "Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieţii."
13 La auzul acestor vorbe, Fariseii I-au zis: "Tu mărturiseşti despre Tine însuţi: deci mărturia Ta nu este adevărată."
14 Drept răspuns, Isus le-a zis: "Chiar dacă Eu mărturisesc despre Mine însumi, totuşi mărturia Mea este adevărată; căci Eu ştiu de unde am venit şi unde Mă duc, dar voi nu ştiţi nici de unde vin, nici unde Mă duc.
15 Voi judecaţi după înfăţişare; Eu nu judec pe nimeni.
16 Şi chiar dacă judec, judecata Mea este adevărată, pentru că nu sunt singur, ci Tatăl, care M-a trimis, este cu Mine.
17 În Legea voastră este scris că mărturia a doi oameni este adevărată:
18 deci, despre Mine însumi,

mărturisesc Eu şi despre Mine mărturiseşte şi Tatăl, care M-a trimis."
19 Ei I-au zis deci: "Unde este Tatăl Tău?" Isus a răspuns: "Voi nu Mă cunoaşteţi nici pe Mine, nici pe Tatăl Meu. Dacă M-aţi cunoaşte pe Mine, aţi cunoaşte şi pe Tatăl Meu."
20 Isus a spus aceste cuvinte, pe cînd învăţa pe norod în Templu, în locul unde era vistieria; şi nimeni n-a pus mîna pe El, pentru că încă nu-I sosise ceasul.
21 Isus le-a mai spus: "Eu Mă duc, şi Mă veţi căuta, şi veţi muri în păcatul vostru; acolo unde Mă duc Eu, voi nu puteţi veni."
22 Atunci Iudeii au zis: "Doar n-o avea de gînd să se omoare, de zice: "Unde Mă duc Eu, voi nu puteţi veni!"
23 "Voi sunteţi de jos", le-a zis El; "Eu sunt de sus: voi sunteţi din lumea aceasta, Eu nu sunt din lumea aceasta.
24 De aceea v-am spus că veţi muri în păcatele voastre; căci, dacă nu credeţi că Eu sunt, veţi muri în păcatele voastre."
25 "Cine eşti Tu?" I-au zis ei. Isus le-a răspuns: "Ceea ce de la început vă spun că sunt."
26 Am multe de zis despre voi şi de osîndit în voi, dar Cel ce M-a trimis, este adevărat şi Eu, ce am auzit de la El, aceea spun lumii."
27 Ei n-au înţeles că le vorbea despre Tatăl.
28 Isus deci, le-a zis: "Cînd veţi înălţa pe Fiul omului, atunci veţi cunoaşte că Eu sunt, şi că nu fac nimic de la Mine însumi, ci vorbesc după cum M-a învăţat Tatăl Meu.
29 Cel ce M-a trimis, este cu Mine; Tatăl nu M-a lăsat singur, pentru că totdeauna fac ce-I este plăcut."

Adevărata slobozenie.

30 Pe cînd vorbea Isus astfel, mulţi au crezut în El.
31 Şi a zis Iudeilor, care crezuseră în El: "Dacă rămîneţi în cuvîntul Meu, sunteţi în adevăr ucenicii Mei;
32 veţi cunoaşte adevărul, şi adevărul vă va face slobozi."
33 Ei I-au răspuns: "Noi suntem sămînţa lui Avraam, şi n-am fost niciodată robii nimănui; cum zici Tu: "Veţi fi slobozi!"
34 "Adevărat, adevărat vă spun", le-a răspuns Isus, "că, oricine trăieşte în păcat, este rob al păcatului.
35 Şi robul nu rămîne pururea în casă; fiul însă rămîne pururea.
36 Deci, dacă Fiul vă face slobozi, veţi fi cu adevărat slobozi.
37 Ştiu că sunteţi sămînţa lui Avraam; dar căutaţi să Mă omorîţi pentru că nu pătrunde în voi cuvîntul Meu.
38 Eu spun ce am văzut la Tatăl Meu; şi voi faceţi ce aţi auzit de la tatăl vostru.
39 "Tatăl nostru", I-au răspuns ei, "este Avraam." Isus le-a zis: "Dacă aţi fi copii ai lui Avraam, aţi face faptele lui Avraam."
40 Dar acum căutaţi să Mă omorîţi, pe Mine, un om, care v-am spus adevărul, pe care l-am auzit de la Dumnezeu. Aşa ceva Avraam n-a făcut.
41 Voi faceţi faptele tatălui vostru." Ei I-au zis: "Noi nu suntem copii născuţi din curvie; avem un singur Tată: pe Dumnezeu."
42 Isus le-a zis: "Dacă ar fi Dumnezeu Tatăl vostru, M-aţi iubi şi pe Mine, căci Eu am ieşit şi vin de la Dumnezeu: n-am venit de la Mine însumi, ci El M-a trimis.
43 Pentru ce nu înţelegeţi vorbirea Mea? Pentru că nu puteţi asculta Cuvîntul Meu.
44 Voi aveţi de tată pe diavolul; şi vreţi să împliniţi poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaş, şi nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Oridecîteori spune o minciună, vorbeşte din ale lui, căci este mincinos şi tatăl minciunii.
45 Iar pe Mine pentru că spun adevărul, nu Mă credeţi.
46 Cine din voi Mă poate dovedi că am păcat? Dacă spun adevărul, pentru ce nu Mă credeţi?

47 Cine este din Dumnezeu, ascultă cuvintele lui Dumnezeu; voi de aceea n-ascultaţi, pentru că nu sunteţi din Dumnezeu."

Isus este înainte de Avraam.

48 Iudeii l-au răspuns: "Nu zicem noi bine că eşti Samaritean, şi că ai drac?"

49 "N-am drac", le-a răspuns Isus; "ci Eu cinstesc pe Tatăl Meu, dar voi nu Mă cinstiţi.

50 Eu nu caut slava Mea; este Unul care o caută şi care judecă.

51 Adevărat, adevărat vă spun, că, dacă păzeşte cineva cuvîntul Meu, în veac nu va vedea moartea."

52 "Acum", I-au zis Iudeii, "vedem bine că ai drac; Avraam a murit, proorocii de asemenea au murit, şi Tu zici: "Dacă păzeşte cineva cuvîntul Meu, în veac nu va gusta moartea."

53 Doar n-ai fi Tu mai mare decît părintele nostru Avraam, care a murit? Şi decît proorocii, care de asemenea au murit? Cine te crezi Tu că eşti?"

54 Isus a răspuns: "Dacă Mă slăvesc Eu însumi, slava Mea nu este nimic; Tatăl Meu Mă slăveşte, El, despre care voi ziceţi că este Dumnezeul vostru,

55 şi totuşi nu-L cunoaşteţi. Eu Îl cunosc bine, şi dacă aş zice că nu-L cunosc, aş fi şi Eu un mincinos ca voi. Dar îl cunosc şi păzesc Cuvîntul Lui.

56 Tatăl vostru Avraam a săltat de bucurie că are să vadă ziua Mea: a văzut-o şi s-a bucurat."

57 "N-ai nici cincizeci de ani", I-au zis Iudeii, "şi ai văzut pe Avraam!"

58 Isus le-a zis: "Adevărat, adevărat vă spun că, mai înainte ca să se nască Avraam, sunt Eu."

59 La auzul acestor vorbe, au luat pietre ca să arunce în El. Dar Isus s-a ascuns, şi a ieşit din Templu, trecînd prin mijlocul lor. Şi aşa a plecat din Templu.

Vindecarea unui orb din naştere.

9 1 Cînd trecea, Isus a văzut pe un orb din naştere.

2 Ucenicii Lui L-au întrebat: "Învăţătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinţii lui, de s-a născut orb?"

3 Isus a răspuns: "N-a păcătuit nici omul acesta, nici părinţii lui, ci s-a născut aşa, ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu.

4 Cît este ziuă, trebuie să lucrez lucrările Celui ce M-a trimis; vine noaptea, cînd nimeni nu mai poate să lucreze.

5 Cît sunt în lume, sunt Lumina lumii."

6 După ce a zis aceste vorbe, a scuipat pe pămînt şi a făcut tină din scuipat. Apoi a uns ochii orbului cu tina aceasta,

7 şi i-a zis: "Du-te de te spală în scăldătoarea Siloamului" (care, tălmăcit, înseamnă: Trimis). El s-a dus, s-a spălat, şi s-a întors văzînd bine.

8 Vecinii şi cei ce-l cunoscuseră mai înainte ca cerşetor, ziceau: "Nu este acesta cel ce şedea şi cerşea?"

9 Unii ziceau: "El este." Alţii ziceau: "Nu, dar seamănă cu el." Şi el însuşi zicea: "Eu sunt."

10 Deci i-au zis: "Cum ţi s-au deschis ochii?"

11 El a răspuns: "Omul acela, căruia i se zice Isus, a făcut tină, mi-a uns ochii, şi mi-a zis: "Du-te la scăldătoarea Siloamului, şi spală-te." M-am dus, m-am spălat, şi mi-am căpătat vederea."

12 "Unde este omul acela?", l-au întrebat ei. El a răspuns: "Nu ştiu."

Cercetarea orbului de Farisei.

13 Au adus la Farisei pe cel ce fusese orb mai înainte.

14 Şi era o zi de Sabat cînd făcuse Isus tină, şi-i deschisese ochii.

15 Din nou, Fariseii l-au întrebat şi ei cum şi-a căpătat vederea. Şi el le-a zis: "Mi-a pus tină pe ochi, m-am spălat, şi văd."

16 Atunci unii din Farisei au început să zică: "Omul acesta nu vine de la Dumnezeu, pentru că nu ţine Sabatul." Alţii ziceau: "Cum poate un om păcătos

să facă asemenea semne?" Şi era dezbinare între ei.

17 Iarăşi au întrebat pe orb: "Tu ce zici despre El, în privinţa faptului că ţi-a deschis ochii?" "Este un prooroc", le-a răspuns el.

18 Iudeii n-au crezut că fusese orb şi că îşi căpătase vederea, pînă n-au chemat pe părinţii lui.

19 Şi cînd i-au venit părinţii, i-au întrebat: "Acesta este fiul vostru, care spuneţi că s-a născut orb? Cum dar vede acum?"

20 Drept răspuns, părinţii lui au zis: "Ştim că acesta este fiul nostru, şi că s-a născut orb.

21 Dar cum vede acum, sau cine i-a deschis ochii, nu ştim. Întrebaţi-l pe el; este în vîrstă, el singur poate vorbi despre ce-l priveşte.

22 Părinţii lui au zis aceste lucruri pentru că se temeau de Iudei; căci Iudeii hotărîseră acum că, dacă va mărturisi cineva că Isus este Hristosul, să fie dat afară din sinagogă.

23 De aceea au zis părinţii lui: "Este în vîrstă, întrebaţi-l pe el."

24 Fariseii au chemat a doua oară pe omul care fusese orb, şi i-au zis: "Dă slavă lui Dumnezeu: noi ştim că omul acesta este un păcătos."

25 El a răspuns: "Dacă este un păcătos, nu ştiu, eu una ştiu: că eram orb, şi acum văd."

26 Iarăşi l-au întrebat: "Ce ţi-a făcut? Cum ţi-a deschis ochii?"

27 "Acum v-am spus", le-a răspuns el, "şi n-aţi ascultat. Pentru ce voiţi să mai auziţi încă o dată? Doar n-aţi vrea să vă faceţi şi voi ucenicii Lui!"

28 Ei l-au ocărît, şi i-au zis: "Tu eşti ucenicul Lui; noi suntem ucenicii lui Moise.

29 Ştim că Dumnezeu a vorbit lui Moise, dar acesta nu ştim de unde este."

30 "Aici este mirarea", le-a răspuns omul acela, "că voi nu ştiţi de unde este, şi totuşi El mi-a deschis ochii.

31 Ştim că Dumnezeu n-ascultă pe păcătoşi; ci, dacă este cineva temător de Dumnezeu şi face voia Lui, pe acela îl ascultă.

32 De cînd este lumea, nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naştere.

33 Dacă omul acesta n-ar veni de la Dumnezeu, n-ar putea face nimic."

34 "Tu eşti născut cu totul în păcat", i-au răspuns ei, "şi vrei să ne înveţi pe noi?" Şi l-au dat afară.

Isus întîlneşte pe orb în Templu.

35 Isus a auzit că l-au dat afară şi cînd l-a găsit, i-a zis: "Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu?"

36 El a răspuns: "Şi cine este, Doamne, ca să cred în El?"

37 "L-ai şi văzut", i-a zis Isus, "şi cel care vorbeşte cu tine, Acela este."

38 "Cred, Doamne", I-a zis el. şi I s-a închinat.

39 Apoi, Isus a zis: "Eu am venit în lumea aceasta pentru judecată: ca cei ce nu văd, să vadă, şi cei ce văd să ajungă orbi."

40 Unii din Fariseii care erau lîngă El, cînd au auzit aceste vorbe, I-au zis: "Doar n-om fi şi noi orbi!"

41 "Dacă aţi fi orbi", le-a răspuns Isus, "n-aţi avea păcat; dar acum ziceţi: "Vedem." Tocmai de aceea, păcatul vostru rămîne."

Păstorul cel bun.

10 1 "Adevărat, adevărat vă spun că, cine nu intră pe uşă în staulul oilor, ci sare pe altă parte, este un hoţ şi un tîlhar.

2 Dar cine intră pe uşă, este păstorul oilor.

3 Portarul îi deschide, şi oile aud glasul lui; el îşi cheamă oile pe nume şi le scoate afară din staul.

4 După ce şi-a scos toate oile, merge înaintea lor; şi oile merg după el pentru că îi cunosc glasul.

5 Nu merg deloc după un străin, ci fug de el, pentru că nu cunosc glasul străinilor."

6 Isus le-a spus această pildă, dar ei

n-au înţeles despre ce le vorbea.

Isus, uşa oilor.

7 Isus le-a mai zis: "Adevărat, adevărat vă spun că Eu sunt uşa oilor.
8 Toţi cei ce au venit înainte de Mine sunt hoţi şi tîlhari; dar oile n-au ascultat de ei.
9 Eu sunt uşa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mîntuit; va intra şi va ieşi, şi va găsi păşune.
10 Hoţul nu vine decît să fure, să junghie şi să prăpădească. Eu am venit ca oile să aibă viaţă, şi s-o aibă din belşug.
11 Eu sunt Păstorul cel bun. Păstorul cel bun îşi dă viaţa pentru oi.
12 Dar cel plătit, care nu este păstor, şi ale cărui oi nu sunt ale lui, cînd vede lupul venind, lasă oile şi fuge; şi lupul le răpeşte şi le împrăştie.
13 Cel plătit fuge, pentru că este plătit, şi nu-i pasă de oi.
14 Eu sunt Păstorul cel bun. Eu Îmi cunosc oile Mele, şi ele Mă cunosc pe Mine,
15 aşa cum Mă cunoaşte pe Mine Tatăl, şi cum cunosc Eu pe Tatăl; şi Eu Îmi dau viaţa pentru oile Mele.
16 Mai am şi alte oi, care nu sunt din staulul acesta; şi pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, şi va fi o turmă şi un Păstor.
17 Tatăl Mă iubeşte, pentru că Îmi dau viaţa, ca iarăşi s-o iau.
18 Nimeni nu Mi-o ia cu sila, ci o dau Eu de la Mine. Am putere s-o dau, şi am putere s-o iau iarăşi; aceasta este porunca, pe care am primit-o de la Tatăl Meu."
19 Din pricina acestor cuvinte, iarăşi s-a făcut dezbinare între Iudei.
20 Mulţi dintre ei ziceau: "Are drac, este nebun; de ce-L ascultaţi?"
21 Alţii ziceau: "Cuvintele acestea nu sunt cuvinte de îndrăcit; poate un drac să deschidă ochii orbilor?"

Isus la praznicul Înnoirii.

22 În Ierusalim se prăznuia atunci praznicul înoirii Templului. Era iarnă.
23 Şi Isus Se plimba prin Templu, şi pe sub pridvorul lui Solomon.
24 Iudeii L-au înconjurat, şi I-au zis: "Pînă cînd ne tot ţii sufletele în încordare? Dacă eşti Hristosul, spune-ne-o desluşit."
25 "V-am spus", le-a răspuns Isus, "şi nu credeţi. Lucrările, pe care le fac Eu, în Numele Tatălui Meu, ele mărturisesc despre Mine.
26 Dar voi nu credeţi, pentru că, după cum v-am spus, nu sunteţi din oile Mele.
27 Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, şi ele vin după Mine.
28 Eu le dau viaţa veşnică, în veac nu vor pieri, şi nimeni nu le va smulge din mîna Mea.
29 Tatăl Meu, care Mi le-a dat este mai mare decît toţi, şi nimeni nu le poate smulge din mîna Tatălui Meu.
30 Eu şi Tatăl una suntem."
31 Atunci Iudeii iarăşi au luat pietre ca să-L ucidă.
32 Isus le-a zis: "V-am arătat multe lucrări bune, care vin de la Tatăl Meu: pentru care din aceste lucrări aruncaţi cu pietre în Mine?"
33 Iudeii I-au răspuns: "Nu pentru o lucrare bună aruncăm noi cu pietre în Tine, ci pentru o hulă, şi pentru că Tu, care eşti un om, Te faci Dumnezeu."
34 Isus le-a răspuns: "Nu este scris în Legea voastră: "Eu am zis: "Sunteţi dumnezei?"
35 Dacă Legea a numit "dumnezei", pe aceia, cărora le-a vorbit Cuvîntul lui Dumnezeu, şi Scriptura nu poate fi desfiinţată,
36 cum ziceţi voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M-a sfinţit şi M-a trimis în lume? Şi aceasta, pentru că am zis: "Sunt Fiul lui Dumnezeu!"
37 Dacă nu fac lucrările Tatălui Meu, să nu Mă credeţi.
38 Dar dacă le fac, chiar dacă nu Mă credeţi pe Mine, credeţi măcar lucrările acestea, ca să ajungeţi să cunoaşteţi şi să ştiţi că Tatăl este în Mine şi Eu sunt

în Tatăl."
39 La auzul acestor vorbe, căutau iarăşi să-L prindă; dar El a scăpat din mîinile lor.

Plecarea lui Isus în Perea.

40 Isus S-a dus iarăşi dincolo de Iordan, în locul unde botezase Ioan la început. Şi a rămas acolo.
41 Mulţi veneau la El, şi ziceau: "Ioan n-a făcut nici un semn; dar tot ce a spus Ioan despre omul acesta, era adevărat."
42 Şi mulţi au crezut în El în locul acela.

Învierea lui Lazăr.

11 1 Un oarecare Lazăr din Betania, satul Mariei şi al Martei, sora ei, era bolnav.
2 Maria era aceea care a uns pe Domnul cu mir, şi I-a şters picioarele cu părul ei, şi Lazăr cel bolnav era fratele ei.
3 Surorile au trimis la Isus să-i spună: "Doamne, iată că acela pe care-l iubeşti, este bolnav."
4 Dar Isus, cînd a auzit vestea aceasta, a zis: "Boala aceasta nu este spre moarte, ci spre slava lui Dumnezeu, pentru ca Fiul lui Dumnezeu să fie proslăvit prin ea."
5 Şi Isus iubea pe Marta, şi pe sora ei, şi pe Lazăr.
6 Deci, cînd a auzit că Lazăr este bolnav, a mai zăbovit două zile în locul în care era;
7 şi în urmă, a zis ucenicilor: "Haidem să ne întoarcem în Iudea."
8 "Învăţătorule", I-au zis ucenicii, "acum de curînd căutau Iudeii să Te ucidă cu pietre, şi Te întorci în Iudea?"
9 Isus a răspuns: "Nu sunt douăsprezece ceasuri în zi? Dacă umblă cineva ziua, nu se poticneşte, pentru că vede lumina lumii acesteia;
10 dar dacă umblă noaptea, se poticneşte, pentru că n-are lumina în el."
11 După aceste vorbe, le-a zis: "Lazăr, prietenul nostru, doarme: dar Mă duc să-l trezesc din somn."
12 Ucenicii I-au zis: "Doamne, dacă doarme, are să se facă bine."
13 Isus vorbise despre moartea lui, dar ei credeau că vorbeşte despre odihna căpătată prin somn.
14 Atunci Isus le-a spus pe faţă: "Lazăr a murit."
15 "Şi Mă bucur că n-am fost acolo, pentru voi, ca să credeţi. Dar acum, haidem să mergem la el."
16 Atunci Toma, zis Geamăn, a zis celorlalţi ucenici: "Haidem să mergem şi noi să murim cu El!"
17 Cînd a venit Isus, a aflat că Lazăr era de patru zile în mormînt.
18 Şi, fiindcă Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii,
19 mulţi din Iudei veniseră la Marta şi Maria, ca să le mîngîie pentru moartea fratelui lor.
20 Cînd a auzit Marta că vine Isus, I-a ieşit înainte; iar Maria şedea în casă.
21 Marta a zis lui Isus: "Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu!
22 Dar şi acum, ştiu că orice vei cere de la Dumnezeu, îţi va da Dumnezeu."
23 Isus i-a zis: "Fratele tău va învia."
24 "Ştiu", I-a răspuns Marta, "că va învia la înviere, în ziua de apoi."
25 Isus i-a zis: "Eu sunt învierea şi viaţa. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi.
26 Şi oricine trăieşte, şi crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi tu lucrul acesta?"
27 "Da, Doamne", I-a zis ea, "cred că Tu eşti Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume."
28 După ce a spus aceste vorbe, s-a dus şi a chemat în taină pe soră-sa Maria, şi i-a zis: "A venit Învăţătorul şi te cheamă."
29 Maria, cum a auzit, s-a sculat iute, şi s-a dus la El.
30 Căci Isus nu intrase încă în sat, ci era tot în locul unde Îl întîmpinase Marta.
31 Iudeii, care erau cu Maria în casă

şi o mîngîiau, cînd au văzut-o sculîndu-se iute şi ieşind afară, au mers după ea, căci ziceau: "Se duce la mormînt ca să plîngă acolo."

32 Maria, cînd a ajuns unde era Isus şi L-a văzut, s-a aruncat la picioarele Lui, şi I-a zis: "Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu."

33 Isus, cînd a văzut-o plîngînd, pe ea şi pe Iudeii care veniseră cu ea S-a înfiorat în duhul Lui, şi S-a tulburat.

34 Şi a zis: "Unde l-aţi pus?" "Doamne", I-au răspuns ei, "vino şi vezi."

35 Isus plîngea.

36 Atunci, Iudeii au zis: "Iată cît îl iubea de mult!"

37 Şi unii din ei au zis: "El, care a deschis ochii orbului, nu putea face ca nici omul acesta să nu moară?"

38 Isus S-a înfiorat din nou în sine, şi S-a dus la mormînt. Mormîntul era o peşteră, la intrarea căreia era aşezată o piatră.

39 "Daţi piatra la o parte", a zis Isus. Marta, sora mortului, I-a zis: "Doamne, miroase greu, căci este mort de patru zile."

40 Isus i-a zis: "Nu ţi-am spus că, dacă vei crede, vei vedea slava lui Dumnezeu?"

41 Au luat dar piatra din locul unde zăcea mortul. Şi Isus a ridicat ochii sus, şi a zis: "Tată, Îţi mulţumesc că M-ai ascultat.

42 Ştiam că totdeauna Mă asculţi; dar vorbesc astfel pentru norodul care stă împrejur, ca să creadă că Tu M-ai trimis."

43 După ce a zis aceste vorbe, a strigat cu glas tare: "Lazăre, vino afară!"

44 Şi mortul a ieşit cu mîinile şi picioarele legate cu fîşii de pînză, şi cu faţa înfăşurată cu un ştergar. Isus le-a zis: "Dezlegaţi-l, şi lăsaţi-l să meargă."

45 Mulţi din Iudeii, care veniseră la Maria, cînd au văzut ce a făcut Isus, au crezut în El.

46 Dar unii din ei s-au dus la Farisei, şi le-au spus ce făcuse Isus.

Sinedriul hotărăşte să-L omoare.

47 Atunci, preoţii cei mai de seamă şi Fariseii au adunat Soborul, şi au zis: "Ce vom face? Omul acesta face multe minuni.

48 Dacă-L lăsăm aşa, toţi vor crede în El şi vor veni Romanii, şi ne vor nimici şi locul nostru şi neamul."

49 Unul din ei, Caiafa, care era mare preot în anul acela, le-a zis: "Voi nu ştiţi nimic;

50 oare nu vă gîndiţi că este în folosul vostru să moară un singur om pentru norod, şi să nu piară tot neamul?"

51 Dar lucrul acesta nu l-a spus de la el, ci, fiindcă era mare preot în anul acela, a proorocit că Isus avea să moară pentru neam.

52 Şi nu numai pentru neamul acela, ci şi ca să adune într-un singur trup pe copiii lui Dumnezeu cei risipiţi.

53 Din ziua aceea, au hotărît să-L omoare.

54 De aceea, Isus nu mai umbla pe faţă printre Iudei; ci a plecat de acolo în ţinutul de lîngă pustie, într-o cetate numită Efraim, şi a rămas acolo împreună cu ucenicii Săi.

Isus aşteptat la Ierusalim.

55 Paştele Iudeilor erau aproape. Şi mulţi oameni din ţinutul acela s-au suit la Ierusalim, înainte de Paşte, ca să se curăţească.

56 Ei căutau pe Isus, şi vorbeau unii cu alţii în Templu: "Ce credeţi? N-are să vină la praznic?"

57 Iar preoţii cei mai de seamă şi fariseii porunciseră că dacă va şti cineva unde este, să le dea de ştire ca să-L prindă.

Maria Îi toarnă mir pe picioare.

12 1 Cu şase zile înainte de Paşte, Isus a venit în Betania, unde era Lazăr, care fusese mort, şi pe care îl înviase din morţi.

2 Acolo I-au pregătit o cină. Marta slujea, iar Lazăr era unul din cei ce şedeau la masă cu El.

3 Maria a luat un litru cu mir de nard curat, de mare preţ, a uns picioarele lui Isus, şi I-a şters picioarele cu părul ei şi s-a umplut casa de mirosul mirului.
4 Unul din ucenicii Săi, Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, care avea să-L vîndă, a zis:
5 "De ce nu s-a vîndut acest mir cu trei sute de lei, şi să se fi dat săracilor?"
6 Zicea lucrul acesta nu pentru că purta grijă de săraci, ci pentru că era un hoţ, şi, ca unul care ţinea punga, lua el ce se punea în ea.
7 Dar Isus a zis: "Las-o în pace; căci ea l-a păstrat pentru ziua îngropării Mele.
8 Pe săraci îi aveţi totdeauna cu voi, dar pe Mine nu Mă aveţi totdeauna."
9 O mare mulţime de Iudei au aflat că Isus era în Betania, şi au venit acolo, nu numai pentru Isus, ci ca să vadă şi pe Lazăr, pe care-l înviase din morţi.
10 Preoţii cei mai de seamă au hotărît să omoare şi pe Lazăr,
11 căci din pricina lui mulţi Iudei plecau de la ei şi credeau în Isus.

Intrarea lui Isus în Ierusalim.

12 A doua zi, o gloată mare, care venise la praznic, cum a auzit că vine Isus în Ierusalim,
13 a luat ramuri de finic, şi I-a ieşit în întîmpinare, strigînd: "Osana! Binecuvîntat este Cel ce vine în Numele Domnului, Împăratul lui Israel!"
14 Isus a găsit un măgăruş, şi a încălecat pe el, după cum este scris:
15 "Nu te teme, fiica Sionului; iată că Împăratul tău vine călare pe mînzul unei măgăriţe."
16 Ucenicii Lui n-au înţeles aceste lucruri de la început; dar, după ce a fost proslăvit Isus, şi-au adus aminte că aceste lucruri erau scrise despre El, şi că ei le împliniseră cu privire la El.
17 Toţi cei ce fuseseră împreună cu Isus, cînd chemase pe Lazăr din mormînt şi-l înviase din morţi, mărturiseau despre El.
18 Şi norodul I-a ieşit în întîmpinare, pentru că aflase că făcuse semnul acesta.
19 Fariseii au zis deci între ei: "Vedeţi că nu cîştigaţi nimic: iată că lumea se duce după El!"

Isus vorbeşte de moartea Sa.

20 Nişte Greci dintre cei ce se suiseră să se închine la praznic,
21 s-au apropiat de Filip, care era din Betsaida Galileii, l-au rugat, şi au zis: "Domnule, am vrea să vedem pe Isus."
22 Filip s-a dus şi a spus lui Andrei, apoi Andrei şi Filip au spus lui Isus.
23 Drept răspuns, Isus le-a zis: "A sosit ceasul să fie proslăvit Fiul omului.
24 Adevărat, adevărat, vă spun, că dacă grăuntele de grîu, care a căzut pe pămînt, nu moare, rămîne singur; dar dacă moare, aduce multă roadă.
25 Cine îşi iubeşte viaţa, o va pierde; şi cine îşi urăşte viaţa în lumea aceasta, o va păstra pentru viaţa veşnică.
26 Dacă Îmi slujeşte cineva, să Mă urmeze; şi unde sunt Eu, acolo va fi şi slujitorul Meu. Dacă Îmi slujeşte cineva, Tatăl îl va cinsti.
27 Acum, sufletul Meu este tulburat. Şi ce voi zice? Tată, izbăveşte-Mă din ceasul acesta? Dar tocmai pentru aceasta am venit pînă la ceasul acesta!
28 Tată, proslăveşte Numele Tău!" Şi din cer, s-a auzit un glas, care zicea: "L-am proslăvit, şi-L voi mai proslăvi!"
29 Norodul, care stătea acolo, şi care auzise glasul, a zis că a fost un tunet. Alţii ziceau: "Un înger a vorbit cu El!"
30 Isus a răspuns: "Nu pentru Mine s-a auzit glasul acesta, ci pentru voi.
31 Acum are loc judecata lumii acesteia, acum stăpînitorul lumii acesteia va fi aruncat afară.
32 Şi după ce voi fi înălţat de pe pămînt, voi atrage la Mine pe toţi oamenii."
33 Vorbind astfel, arăta cu ce moarte avea să moară.
34 Norodul I-a răspuns: "Noi am auzit din Lege că Hristosul rămîne în

veac; cum dar zici Tu că Fiul omului trebuie să fie înălţat? Cine este acest Fiu al omului?"

35 Isus le-a zis: "Lumina mai este puţină vreme în mijlocul vostru. Umblaţi ca unii care aveţi lumina, ca să nu vă cuprindă întunericul: cine umblă în întuneric, nu ştie unde merge.

36 Cîtă vreme aveţi lumina printre voi, credeţi în lumină, ca să fiţi fii ai luminii." Isus le-a spus aceste lucruri: apoi a plecat şi S-a ascuns de ei.

Necredinţa Iudeilor.

37 Măcar că făcuse atîtea semne înaintea lor, tot nu credeau în El,

38 ca să se împlinească vorba, pe care o spusese proorocul Isaia: "Doamne, cine a dat crezare propovăduirii noastre? Şi cui a fost descoperită puterea braţului Domnului?"

39 De aceea nu puteau crede, pentru că Isaia a mai zis:

40 "Le-a orbit ochii, şi le-a împietrit inima, ca să nu vadă cu ochii, să nu înţeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Dumnezeu, şi să-i vindec."

41 Isaia a spus aceste lucruri cînd a văzut slava Lui, şi a vorbit despre El.

42 Totuşi, chiar dintre fruntaşi, mulţi au crezut în El; dar de frica Fariseilor, nu-L mărturiseau pe faţă, ca să nu fie daţi afară din sinagogă.

43 Căci au iubit mai mult slava oamenilor decît slava lui Dumnezeu.

44 Iar Isus a strigat: "Cine crede în Mine, nu crede în Mine, ci în Cel ce M-a trimis pe Mine.

45 Şi cine Mă vede pe Mine, vede pe Cel ce M-a trimis pe Mine.

46 Eu am venit ca să fiu o lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine, să nu rămînă în întuneric.

47 Dacă aude cineva cuvintele Mele şi nu le păzeşte, nu Eu îl judec, căci Eu n-am venit să judec lumea, ci să mîntuiesc lumea.

48 Pe cine Mă nesocoteşte şi nu primeşte cuvintele Mele, are cine-l osîndi: Cuvîntul, pe care l-am vestit Eu, acela îl va osîndi în ziua de apoi.

49 Căci Eu n-am vorbit de la Mine însumi, ci Tatăl, care M-a trimis, El însuşi Mi-a poruncit ce trebuie să spun şi cum trebuie să vorbesc.

50 Şi ştiu că porunca Lui este viaţa veşnică. De aceea, lucrurile pe care le spun, le spun aşa cum Mi le-a spus Tatăl.

Isus spală picioarele ucenicilor Săi.

13 1 Isus, ca Cel care ştia ca I-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl, şi fiindcă iubea pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit pînă la capăt.

2 În timpul cinei, după ce diavolul pusese în inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, gîndul să-L vîndă,

3 Isus, fiindcă ştia că Tatăl Îi dăduse toate lucrurile în mîini, că de la Dumnezeu a venit şi la Dumnezeu Se duce,

4 S-a sculat de la masă, S-a dezbrăcat de hainele Lui, a luat un ştergar şi S-a încins cu el.

5 Apoi a turnat apă într-un lighean, şi a început să spele picioarele ucenicilor, şi să le şteargă cu ştergarul cu care era încins.

6 A venit deci la Simon Petru. Şi Petru I-a zis: "Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele?"

7 Drept răspuns, Isus i-a zis: "Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea."

8 Petru I-a zis: "Niciodată nu-mi vei spăla picioarele!" Isus i-a răspuns: "Dacă nu te spăl Eu, nu vei avea parte deloc cu Mine."

9 "Doamne", I-a zis Simon Petru, "nu numai picioarele, dar şi mîinile, şi capul!"

10 Isus i-a zis: "Cine s-a scăldat, n-are trebuinţă să-şi spele decît picioarele, ca să fie curat de tot; şi voi sunteţi curaţi, dar nu toţi."

11 Căci ştia pe cel ce avea să-L vîndă, de aceea a zis: "Nu sunteţi toţi curaţi."

12 După ce le-a spălat picioarele,

Şi-a luat hainele, Ş-a aşezat iarăşi la masă, şi le-a zis: "Înţelegeţi voi ce v-am făcut Eu?

13 Voi Mă numiţi: "Învăţătorul şi Domnul", şi bine ziceţi, căci sunt.

14 Deci, dacă Eu, Domnul şi Învăţătorul vostru, v-am spălat picioarele, şi voi sunteţi datori să vă spălaţi picioarele unii altora.

15 Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca şi voi să faceţi cum am făcut Eu.

16 Adevărat, adevărat vă spun, că robul nu este mai mare decît domnul său, nici apostolul mai mare decît cel ce l-a trimis.

17 Dacă ştiţi aceste lucruri, ferice de voi, dacă le faceţi.

Descoperirea vînzătorului.

18 Nu vorbesc despre voi toţi; cunosc pe aceia pe care i-am ales. Dar trebuie să se împlinească Scriptura, care zice: "Cel ce mănîncă pîine cu Mine a ridicat călcîiul împotriva Mea."

19 Vă spun lucrul acesta de pe acum, înainte ca să se întîmple, pentru ca, atunci cînd se va întîmpla, să credeţi că Eu sunt.

20 Adevărat, adevărat vă spun că cine primeşte pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primeşte, şi cine Mă primeşte pe Mine, primeşte pe Cel ce M-a trimis pe Mine."

21 După ce a spus aceste cuvinte, Isus S-a tulburat în duhul Lui, a mărturisit, şi a zis: "Adevărat, adevărat vă spun, că unul din voi Mă va vinde."

22 Ucenicii se uitau unii la alţii, şi nu înţelegeau despre cine vorbeşte.

23 Unul din ucenici, acela pe care-l iubea Isus, stătea la masă culcat pe sînul lui Isus.

24 Simon Petru i-a făcut semn să întrebe cine este acela despre care vorbea Isus.

25 Şi ucenicul acela s-a rezemat pe pieptul lui Isus, şi I-a zis: "Doamne, cine este?"

26 Isus a răspuns: "Acela, căruia îi voi întinge bucăţica, şi i-o voi da." Şi a întins o bucăţică, şi a dat-o lui Iuda, fiul lui Simon, Iscarioteanul.

27 Cum a fost dată bucăţica, a intrat Satana în Iuda. Isus i-a zis: "Ce ai să faci, fă repede."

28 Dar nimeni din cei ce şedeau la masă, n-a înţeles pentru ce îi zisese aceste vorbe.

29 Unii credeau că, de vreme ce Iuda avea punga, Isus voia să-i spună: "Cumpără ce ne trebuie pentru praznic", sau îi poruncea să dea ceva săracilor.

30 Iuda, după ce a luat bucăţica, a ieşit afară în grabă. Era noapte.

Iubirea frăţească.

31 După ce a ieşit Iuda, Isus a zis: "Acum, Fiul omului a fost proslăvit, şi Dumnezeu a fost proslăvit în El.

32 Dacă Dumnezeu a fost proslăvit în El, şi Dumnezeu Îl va proslăvi în El însuşi, şi-L va proslăvi îndată.

33 Copilaşilor, mai sunt puţin cu voi. Mă veţi căuta, şi, cum am spus Iudeilor că, unde Mă duc Eu, ei nu pot veni, tot aşa vă spun şi vouă acum.

34 Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiţi unii pe alţii; cum v-am iubit Eu, aşa să vă iubiţi şi voi unii pe alţii.

35 Prin aceasta vor cunoaşte toţi că sunteţi ucenicii Mei, dacă veţi avea dragoste unii pentru alţii."

Înştiinţarea lui Petru.

36 "Doamne", I-a zis Simon Petru, "unde Te duci?" Isus i-a răspuns: "Tu nu poţi veni acum după Mine, unde Mă duc Eu; dar mai tîrziu vei veni.

37 "Doamne", I-a zis Petru, "de ce nu pot veni după Tine acum? Eu îmi voi da viaţa pentru Tine."

38 Isus i-a răspuns: "Îţi vei da viaţa pentru Mine? Adevărat, adevărat îţi spun, că nu va cînta cocoşul, pînă te vei lepăda de Mine de trei ori.

Îmbărbătarea ucenicilor.

14 1 Să nu vi se tulbure inima. Aveţi credinţă în Dumnezeu, şi aveţi

credinţă în Mine.
2 În casa Tatălui Meu sunt multe locaşuri. Dacă n-ar fi aşa, v-aş fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc.
3 Şi după ce Mă voi duce şi vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce şi vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiţi şi voi.
4 Ştiţi unde Mă duc, şi ştiţi şi calea într-acolo."
5 "Doamne", I-a zis Toma, "nu ştim unde Te duci, cum putem să ştim calea într-acolo?"
6 Isus i-a zis: "Eu sunt calea, adevărul şi viaţa. Nimeni nu vine la Tatăl decît prin Mine.
7 Dacă m-aţi fi cunoscut pe Mine, aţi fi cunoscut şi pe Tatăl Meu. Şi de acum încolo Îl veţi cunoaşte; şi L-aţi şi văzut."
8 "Doamne", i-a zis Filip, "arată-ne pe Tatăl, şi ne este de ajuns."
9 Isus i-a zis: "De atîta vreme sunt cu voi şi nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine, a văzut pe Tatăl. Cum zici tu dar: "Arată-ne pe Tatăl?"
10 Nu crezi că Eu sunt în Tatăl, şi Tatăl este în Mine? Cuvintele, pe care vi le spun Eu, nu le spun de la Mine, ci Tatăl, care locuieşte în Mine, El face aceste lucrări ale Lui.
11 Credeţi-Mă că Eu sunt în Tatăl, şi Tatăl este în Mine; credeţi cel puţin pentru lucrările acestea.
12 Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, va face şi el lucrările pe care le fac Eu, ba încă va face altele şi mai mari decît acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl:
13 şi orice veţi cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul.
14 Dacă veţi cere ceva în Numele Meu, voi face.

Păzirea poruncilor.

15 Dacă Mă iubiţi, veţi păzi poruncile Mele.
16 Şi Eu voi ruga pe Tatăl, şi El vă va da un alt Mîngîietor, care să rămînă cu voi în veac;
17 şi anume, Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede şi nu-L cunoaşte, dar voi Îl cunoaşteţi, căci rămîne cu voi, şi va fi în voi.
18 Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi.
19 Peste puţină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veţi vedea; pentru că Eu trăiesc, şi voi veţi trăi.
20 În ziua aceea, veţi cunoaşte că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteţi în Mine, şi că Eu sunt în voi.
21 Cine are poruncile Mele şi le păzeşte, acela Mă iubeşte; şi cine Mă iubeşte, va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi, şi Mă voi arăta lui."
22 Iuda, nu Iscarioteanul, I-a zis: "Doamne, cum se face că Te vei arăta nouă şi nu lumii?"
23 Drept răspuns, Isus i-a zis: "Dacă Mă iubeşte cineva, va păzi cuvîntul Meu, şi Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el, şi vom locui împreună cu el.
24 Cine nu Mă iubeşte, nu păzeşte cuvintele Mele. Şi cuvîntul pe care-l auziţi, nu este al Meu, ci al Tatălui, care M-a trimis.
25 V-am spus aceste lucruri cît mai sunt cu voi.
26 Dar Mîngîietorul, adică Duhul Sfînt, pe care-L va trimite Tatăl, în Numele Meu, vă va învăţa toate lucrurile, şi vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.
27 Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimînte.
28 Aţi auzit că v-am spus: "Mă duc, şi Mă voi întoarce la voi." Dacă M-aţi iubi, v-aţi fi bucurat că v-am zis: "Mă duc la Tatăl;" căci Tatăl este mai mare decît Mine.
29 Şi v-am spus aceste lucruri acum, înainte ca să se întîmple, pentru ca atunci cînd se vor întîmpla, să credeţi.
30 Nu voi mai vorbi mult cu voi; căci vine stăpînitorul lumii acesteia. El n-are nimic în Mine;

31 dar vine, pentru ca să cunoască lumea că Eu iubesc pe Tatăl, şi că fac aşa cum Mi-a poruncit Tatăl. Sculaţi-vă, haidem să plecăm de aici!

Isus, viţa.

15 1 Eu sunt adevărata viţă, şi Tatăl Meu este vierul.
2 Pe orice mlădiţă, care este în Mine şi n-aduce roadă, El o taie şi pe orice mlădiţă care aduce roadă, o curăţeşte, ca să aducă şi mai multă roadă.
3 Acum voi sunteţi curaţi, din pricina cuvîntului, pe care vi l-am spus.
4 Rămîneţi în Mine, şi Eu voi rămîne în voi. După cum mlădiţa nu poate aduce roadă de la sine, dacă nu rămîne în viţă, tot aşa, nici voi nu puteţi aduce roadă, dacă nu rămîneţi în Mine.
5 Eu sunt viţa, voi sunteţi mlădiţele. Cine rămîne în Mine, şi în cine rămîn Eu, aduce multă roadă; căci, despărţiţi de Mine, nu puteţi face nimic.
6 Dacă nu rămîne cineva în Mine, este aruncat afară, ca mlădiţa neroditoare, şi se usucă; apoi, mlădiţele uscate sunt strînse, aruncate în foc, şi ard.
7 Dacă rămîneţi în Mine, şi dacă rămîn în voi cuvintele Mele, cereţi orice veţi vrea, şi vi se va da.
8 Dacă aduceţi multă roadă, prin aceasta Tatăl Meu va fi proslăvit; şi voi veţi fi astfel ucenicii Mei.
9 Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, aşa v-am iubit şi Eu pe voi. Rămîneţi în dragostea Mea.
10 Dacă păziţi poruncile Mele, veţi rămîne în dragostea Mea, după cum şi Eu am păzit poruncile Tatălui Meu, şi rămîn în dragostea Lui.
11 V-am spus aceste lucruri, pentru ca bucuria Mea să rămînă în voi, şi bucuria voastră să fie deplină.

Dragostea frăţească.

12 Aceasta este porunca Mea: să vă iubiţi unii pe alţii, cum v-am iubit Eu.
13 Nu este mai mare dragoste decît să-şi dea cineva viaţa pentru prietenii săi.
14 Voi sunteţi prietenii Mei, dacă faceţi ce vă poruncesc Eu.
15 Nu vă mai numesc robi, pentru că robul nu ştie ce face stăpînul său; ci v-am numit prieteni, pentru că v-am făcut cunoscut tot ce am auzit de la Tatăl Meu.
16 Nu voi M-aţi ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi; şi v-am rînduit să mergeţi şi să aduceţi roadă, şi roada voastră să rămînă, pentru ca orice veţi cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.
17 Vă poruncesc aceste lucruri, ca să vă iubiţi unii pe alţii.

Ura din partea lumii.

18 Dacă vă urăşte lumea, ştiţi că pe Mine M-a urît înaintea voastră.
19 Dacă aţi fi din lume, lumea ar iubi ce este al ei; dar, pentru că nu sunteţi din lume, şi pentru că Eu v-am ales din mijlocul lumii, de aceea vă urăşte lumea.
20 Aduceţi-vă aminte de vorba, pe care v-am spus-o: "Robul nu este mai mare decît stăpînul său." Dacă m-au prigonit pe Mine, şi pe voi vă vor prigoni; dacă au păzit cuvîntul Meu, şi pe al vostru îl vor păzi.
21 Dar vă vor face toate aceste lucruri pentru Numele Meu, pentru că ei nu cunosc pe Cel ce M-a trimis.
22 Dacă n-aş fi venit şi nu le-aş fi vorbit, n-ar avea păcat; dar acum, n-au nici o dezvinovăţire pentru păcatul lor.
23 Cine Mă urăşte pe Mine, urăşte şi pe Tatăl Meu.
24 Dacă n-aş fi făcut între ei lucrări, pe care nimeni altul nu le-a făcut, n-ar avea păcat; dar acum le-au şi văzut, şi M-au urît şi pe Mine şi pe Tatăl Meu.
25 Dar lucrul acesta s-a întîmplat ca să se împlinească vorba scrisă în Legea lor: "M-au urît fără temei."
26 Cînd va veni Mîngîietorul, pe care-L voi trimite de la Tatăl, adică Duhul adevărului, care purcede de la Tatăl, El va mărturisi despre Mine.

27 Şi voi de asemenea veţi mărturisi, pentru că aţi fost cu Mine de la început.

Prigonirea ucenicilor.

16 1 V-am spus aceste lucruri, pentru ca ele să nu fie pentru voi un prilej de cădere.

2 Au să vă dea afară din sinagogi: ba încă, va veni vremea cînd, oricine vă va ucide, să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu.

3 Şi se vor purta astfel cu voi, pentru că n-au cunoscut nici pe Tatăl, nici pe Mine.

4 V-am spus aceste lucruri, pentru ca, atunci cînd le va veni ceasul să se împlinească, să vă aduceţi aminte că vi le-am spus. Nu vi le-am spus de la început, pentru că eram cu voi.

Lucrarea Mîngîietorului.

5 Acum Mă duc la Cel ce M-a trimis; şi nimeni din voi nu Mă întreabă: "Unde Te duci?"

6 Dar, pentru că v-am spus aceste lucruri, întristarea v-a umplut inima.

7 Totuşi, vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc, căci, dacă nu Mă duc Eu, Mîngîietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite.

8 Şi cînd va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce priveşte păcatul, neprihănirea şi judecata.

9 În ce priveşte păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine;

10 în ce priveşte neprihănirea: fiindcă Mă duc la Tatăl, şi nu Mă veţi mai vedea;

11 În ce priveşte judecata: fiindcă stăpînitorul lumii acesteia este judecat.

12 Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteţi purta.

13 Cînd va veni Mîngîietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul, căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit, vă va descoperi lucrurile viitoare.

14 El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu, şi vă va descoperi.

15 Tot ce are Tatăl, este al Meu; de aceea am zis că va lua din ce este al Meu, şi vă va descoperi.

Întristarea prefăcută în bucurie.

16 Peste puţină vreme, nu Mă veţi mai vedea; apoi iarăşi peste puţină vreme, Mă veţi vedea, pentru că Mă duc la Tatăl."

17 La auzul acestor vorbe, unii din ucenicii Lui au zis între ei: "Ce înseamnă cuvintele acestea: "Peste puţină vreme, nu Mă veţi mai vedea; şi: "Apoi iarăşi peste puţină vreme, Mă veţi vedea?" Şi: "Pentru că Mă duc la Tatăl?"

18 Ei ziceau deci: "Ce înseamnă aceasta: "Peste puţină vreme?" Nu ştim ce vrea să spună."

19 Isus a cunoscut că voiau să-L întrebe, şi le-a zis: "Vă întrebaţi între voi ce înseamnă cuvintele: "Peste puţină vreme, nu Mă veţi mai vedea;" şi: "Apoi iarăşi peste puţină vreme, Mă veţi vedea?"

20 Adevărat, adevărat vă spun că, voi veţi plînge şi vă veţi tîngui, iar lumea se va bucura; vă veţi întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.

21 Femeia, cînd este în durerile naşterii, se întristează, pentru că i-a sosit ceasul, dar după ce a născut pruncul, nu-şi mai aduce aminte de suferinţă, de bucurie că s-a născut un om pe lume.

22 Tot aşa şi voi: acum, sunteţi plini de întristare; dar Eu vă voi vedea iarăşi, inima vi se va bucura, şi nimeni nu vă va răpi bucuria voastră.

23 În ziua aceea, nu Mă veţi mai întreba de nimic. Adevărat, adevărat vă spun că, orice veţi cere de la Tatăl în Numele Meu, vă va da.

24 Pînă acum n-aţi cerut nimic în Numele Meu: cereţi, şi veţi căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.

Cuvinte de rămas bun.

25 V-am spus aceste lucruri în pilde. Vine ceasul cînd nu vă voi mai vorbi în

pilde, ci vă voi vorbi deslușit despre Tatăl.

26 În ziua aceea, veți cere în Numele Meu, și nu vă zic că voi ruga pe tatăl pentru voi.

27 Căci Tatăl însuși vă iubește, pentru că M-ați iubit, și ați crezut că am ieșit de la Dumnezeu.

28 Am ieșit de la Tatăl, și am venit în lume; acum las lumea, și Mă duc la Tatăl."

29 Ucenicii Săi I-au zis: "Iată că acum vorbești deslușit, și nu spui nici o pildă.

30 Acum cunoaștem că știi toate lucrurile, și n-ai nevoie să Te întrebe cineva, de aceea credem că ai ieșit de la Dumnezeu."

31 "Acum credeți?" le-a răspuns Isus.

32 "Iată că vine ceasul, și a și venit, cînd veți fi risipiți fiecare la ale lui, și pe Mine Mă veți lăsa singur; dar nu sunt singur, căci Tatăl este cu Mine.

33 V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.

Rugăciunea lui Isus.

17 1 După ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer, și a zis: "Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine,

2 după cum I-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața veșnică tuturor acelora, pe care I i-ai dat Tu.

3 Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.

4 Eu Te-am proslăvit pe pămînt, am sfîrșit lucrarea, pe care Mi-ai dat-o s-o fac.

5 Și acum, Tată, proslăvește-Mă la Tine însuți cu slava pe care o aveam la Tine, înainte de a fi lumea.

6 Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor, pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau, și Tu Mi i-ai dat; și ei au păzit Cuvîntul Tău.

7 Acum au cunoscut că tot ce Mi-ai dat Tu, vine de la Tine.

8 Căci le-am dat cuvintele pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit, și au cunoscut cu adevărat că de la Tine am ieșit, și au crezut că Tu M-ai trimis.

9 Pentru ei Mă rog. Nu Mă rog pentru lume, ci pentru aceia, pe care Mi i-ai dat Tu; pentru că sunt ai Tăi:

10 tot ce este al Meu, este al Tău, și ce este al Tău, este al Meu, și Eu sunt proslăvit în ei.

11 Eu nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume, și Eu vin la Tine. Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem și noi.

12 Cînd eram cu ei în lume, îi păzeam Eu în Numele Tău. Eu am păzit pe aceia, pe care Mi i-ai dat și nici unul din ei n-a pierit, afară de fiul pierzării, ca să se împlinească Scriptura.

13 Dar acum Eu vin la Tine; și spun aceste lucruri, pe cînd sunt încă în lume, pentru ca să aibă în ei bucuria Mea deplină.

14 Le-am dat Cuvîntul Tău și lumea i-a urît, pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume.

15 Nu Te rog să-i iei din lume, ci să-i păzești de cel rău.

16 Ei nu sunt din lume, după cum nici Eu nu sunt din lume.

17 Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvîntul Tău este adevărul.

18 Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume.

19 Și Eu însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr.

20 Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvîntul lor.

21 Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine, ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.

22 Eu le-am dat slava, pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum noi suntem una,

23 Eu în ei, şi Tu în Mine, pentru ca ei să fie în chip desăvîrşit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis, şi că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine.

24 Tată, vreau ca acolo unde sunt Eu, să fie împreună cu Mine şi aceia pe care Mi i-ai dat Tu, ca să vadă slava Mea, slavă, pe care Mi-ai dat-o Tu, fiindcă Tu M-ai iubit înainte de întemeierea lumii.

25 Neprihănitule Tată, lumea nu Te-a cunoscut, dar Eu Te-am cunoscut, şi aceştia au cunoscut că Tu M-ai trimis.

26 Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău, şi li-L voi mai face cunoscut, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu, să fie în ei, şi Eu să fiu în ei."

Prinderea lui Isus.

18 1 După ce a rostit aceste vorbe, Isus a plecat cu ucenicii Săi dincolo de pîrîul Chedron, unde era o grădină, în care a intrat El şi ucenicii Săi.

2 Iuda, vînzătorul, ştia şi el locul acela, pentru că Isus de multe ori Se adunase acolo cu ucenicii Lui.

3 Iuda, deci, a luat ceata ostaşilor şi pe aprozii trimişi de preoţii cei mai de seamă şi de Farisei, şi a venit acolo cu felinare, cu făclii şi cu arme.

4 Isus, care ştia tot ce avea să I se întîmple, a mers spre ei, şi le-a zis: "Pe cine căutaţi?"

5 Ei I-au răspuns: "Pe Isus din Nazaret!" Isus le-a zis: "Eu sunt!" Iuda, vînzătorul, era şi el cu ei.

6 Cînd le-a zis Isus: "Eu sunt", ei s-au dat înapoi, şi au căzut jos la pămînt.

7 El i-a întrebat din nou: "Pe cine căutaţi?" "Pe Isus din Nazaret", I-au zis ei.

8 Isus a răspuns: "V-am spus că Eu sunt. Deci, dacă Mă căutaţi pe Mine, lăsaţi pe aceştia să se ducă."

9 A zis lucrul acesta ca să se împlinească vorba, pe care o spusese: "N-am pierdut pe niciunul din aceia, pe care Mi i-ai dat."

10 Simon Petru, care avea o sabie, a scos-o, a lovit pe robul marelui preot, şi i-a tăiat urechea dreaptă. Robul acela se numea Malhu.

11 Isus a zis lui Petru: "Bagă-ţi sabia în teacă. Nu voi bea paharul, pe care Mi l-a dat Tatăl să-l beau?"

Isus înaintea lui Ana şi Caiafa.

12 Ceata ostaşilor, căpitanul lor, şi aprozii Iudeilor, au prins deci pe Isus, şi L-au legat.

13 L-au dus întîi la Ana, căci el era socrul lui Caiafa, care era mare preot în anul acela.

14 Şi Caiafa era cel ce dăduse Iudeilor sfatul acesta: "Este de folos să moară un singur om pentru norod."

15 Simon Petru mergea după Isus; tot aşa a făcut şi un alt ucenic. Ucenicul acesta era cunoscut de marele preot, şi a intrat cu Isus în curtea marelui preot.

16 Petru, însă, a rămas afară la uşă. Celălalt ucenic, care era cunoscut marelui preot, a ieşit afară, a vorbit cu portăriţa, şi a băgat pe Petru înăuntru.

17 Atunci slujnica, portăriţa, a zis lui Petru: "Nu cumva şi tu eşti unul din ucenicii omului acestuia?" "Nu sunt", a răspuns el.

18 Robii şi aprozii care erau acolo, făcuseră un foc de cărbuni, căci era frig; şi se încălzeau. Petru stătea şi el cu ei, şi se încălzea.

19 Marele preot a întrebat pe Isus despre ucenicii Lui şi despre învăţătura Lui.

20 Isus i-a răspuns: "Eu am vorbit lumii pe faţă, totdeauna am învăţat pe norod în sinagogă şi în Templu, unde se adună toţi Iudeii, şi n-am spus nimic în ascuns.

21 Pentru ce Mă întrebi pe Mine? Întreabă pe cei ce M-au auzit despre ce le-am vorbit; iată, aceia ştiu ce am spus.

22 La auzul acestor cuvinte, unul din aprozii, care stăteau acolo, a dat o palmă lui Isus, şi a zis: "Aşa răspunzi marelui preot?"

23 Isus i-a răspuns: "Dacă am vorbit rău, arată ce am spus rău; dar dacă am

vorbit bine, de ce mă baţi?"
24 Ana L-a trimis legat la marele preot Caiafa.
25 Simon Petru stătea acolo, şi se încălzea. Ei i-au zis: "Nu cumva eşti şi tu unul din ucenicii Lui?" El s-a lepădat, şi a zis: "Nu sunt."
26 Unul din robii marelui preot, rudă cu acela căruia îi tăiase Petru urechea, a zis: "Nu te-am văzut eu cu El în grădină?"
27 Petru iar s-a lepădat. şi îndată a cîntat cocoşul.

Isus înaintea lui Pilat.

28 Au adus pe Isus de la Caiafa în odaia de judecată: era dimineaţă. Ei n-au intrat în odaia de judecată, ca să nu se spurce şi să poată mînca Paştele.
29 Pilat deci a ieşit afară la ei, şi le-a zis: "Ce pîră aduceţi împotriva omului acestuia?"
30 Drept răspuns, ei i-au zis: "Dacă n-ar fi fost un făcător de rele, nu L-am fi dat noi în mîinile tale."
31 Atunci Pilat le-a zis: "Luaţi-L voi, şi judecaţi-L după legea voastră." "Nouă nu ne este îngăduit de Lege să omorîm pe nimeni", i-au zis Iudeii.
32 Aceasta s-a întîmplat ca să se împlinească vorba, prin care arătase Isus cu ce moarte avea să moară.
33 Pilat a intrat iarăşi în odaia de judecată, a chemat pe Isus şi I-a zis: "Eşti Tu Împăratul Iudeilor?"
34 Isus i-a răspuns: "De la tine însuţi zici lucrul acesta, sau ţi l-au spus alţii despre Mine?"
35 Pilat a răspuns: "Eu sunt Iudeu? Neamul Tău şi preoţii cei mai de seamă Te-au dat în mîna mea: ce ai făcut?"
36 "Împărăţia Mea nu este din lumea aceasta", a răspuns Isus. "Dacă ar fi Împărăţia Mea din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca să nu fiu dat în mîinile Iudeilor; dar acum, Împărăţia Mea nu este de aici."
37 "Atunci, un Împărat tot eşti!" I-a zis Pilat. "Da", a răspuns Isus. "Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut şi am venit în lume, ca să mărturisesc despre
37 adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu."
38 Pilat I-a zis: "Ce este adevărul?"

Isus şi Baraba.

După ce a spus aceste vorbe, a ieşit iarăşi afară la Iudei, şi le-a zis: "Eu nu găsesc nici o vină în El.
39 Dar, fiindcă voi aveţi obicei să vă slobozesc pe cineva de Paşte, vreţi să vă slobozesc pe "Împăratul Iudeilor?"
40 Atunci, toţi au strigat din nou: "Nu pe El, ci pe Baraba!" Şi Baraba era un tîlhar.

Isus este dat în mînile iudeilor.

19 1 Atunci, Pilat a luat pe Isus, şi a pus să-L bată.
2 Ostaşii au împletit o cunună de spini, I-au pus-o pe cap, şi L-au îmbrăcat cu o haină de purpură.
3 Apoi, s-au apropiat de El, şi ziceau: "Plecăciune, Împăratul Iudeilor!" Şi-I dădeau palme.
4 Pilat a ieşit iarăşi afară, şi a zis Iudeilor: "Iată că vi-L aduc afară, ca să ştiţi că nu găsesc nici o vină în El."
5 Isus a ieşit deci afară, purtînd cununa de spini şi haina de purpură. "Iată omul!" le-a zis Pilat.
6 Cînd L-au zărit preoţii cei mai de seamă şi aprozii, au început să strige: "Răstigneşte-l! Răstigneşte-l!" "Luaţi-L voi şi răstigniţi-L", le-a zis Pilat, "căci eu nu găsesc nici o vină în El."
7 Iudeii i-au răspuns: "Noi avem o Lege, şi după Legea aceasta, El trebuie să moară, pentru că S-a făcut pe sine Fiul lui Dumnezeu."
8 Cînd a auzit Pilat aceste cuvinte, i-a fost şi mai mare frică.
9 A intrat iarăşi în odaia de judecată şi a zis lui Isus: "De unde eşti Tu?" Dar Isus nu i-a dat nici un răspuns.
10 Pilat I-a zis: "Mie nu-mi vorbeşti? Nu ştii că am putere să Te răstignesc, şi am putere să-Ţi dau drumul!"
11 "N-ai avea nici o putere asupra

Mea", i-a răspuns Isus, dacă nu ţi-ar fi fost dată de sus. De aceea, cine Mă dă în mîinile tale, are un mai mare păcat."

12 De atunci, Pilat căuta să-I dea drumul. Dar Iudeii strigau: "Dacă dai drumul omului acestuia, nu eşti prieten cu Cezarul. Oricine se face pe sine împărat, este împotriva Cezarului."

13 Cînd a auzit Pilat aceste vorbe, a scos pe Isus afară şi a şezut pe scaunul de judecător, în locul numit "Pardosit cu pietre", iar evreieşte: "Gabata."

14 Era ziua Pregătirii Paştelor, cam pe la ceasul al şaselea. Pilat a zis Iudeilor: "Iată Împăratul vostru!"

15 Dar ei au strigat: "Ia-L, ia-L, răstigneşte-L!" "Să răstignesc pe Împăratul vostru?" le-a zis Pilat. Preoţii cei mai de seamă au răspuns: "Noi n-avem alt împărat decît pe Cezarul!"

16 Atunci L-a dat în mîinile lor, ca să fie răstignit. Au luat deci pe Isus, şi L-au dus să-L răstignească.

Răstignirea.

17 Isus, ducîndu-şi crucea, a ajuns la locul zis al "Căpăţînii", care în evreieşte se cheamă "Golgota."

18 Acolo a fost răstignit, şi împreună cu El au fost răstigniţi alţi doi, unul deoparte şi altul de alta, iar Isus la mijloc.

19 Pilat a scris o însemnare, pe care a pus-o deasupra crucii, şi era scris: "Isus din Nazaret, Împăratul Iudeilor."

20 Mulţi din Iudei au citit această însemnare, pentru că locul unde fusese răstignit Isus era aproape de cetate: era scrisă în evreieşte, latineşte şi greceşte.

21 Preoţii cei mai de seamă ai Iudeilor au zis lui Pilat: "Nu scrie: "Împăratul Iudeilor." Ci scrie că El a zis: "Eu sunt Împăratul Iudeilor."

22 "Ce am scris, am scris", a răspuns Pilat.

23 Ostaşii, după ce au răstignit pe Isus, I-au luat hainele, şi le-au făcut patru părţi, cîte o parte pentru fiecare ostaş. I-au luat şi cămaşa, care n-avea nici o cusătură, ci era dintr-o singură ţesătură de sus pînă jos.

24 Şi au zis între ei: "Să n-o sfîşiem, ci să tragem la sorţi a cui să fie." Aceasta s-a întîmplat ca să se împlinească Scriptura, care zice: "şi-au împărţit hainele Mele între ei, şi pentru cămaşa Mea au tras la sorţi." Iată ce au făcut ostaşii.

25 Lîngă crucea lui Isus, stăteau mama Lui şi sora mamei Lui, Maria, nevasta lui Clopa, şi Maria Magdalina.

26 Cînd a văzut Isus pe mamă-Sa, şi lîngă ea pe ucenicul, pe care-l iubea, a zis mamei Sale: "Femeie, iată fiul tău!"

27 Apoi, a zis ucenicului: "Iată mama ta!" Şi, din ceasul acela, ucenicul a luat-o la el acasă.

28 După aceea, Isus, care ştia că acum totul s-a sfîrşit, ca să împlinească Scriptura, a zis: "Mi-e sete."

29 Acolo era un vas plin cu oţet. Ostaşii au pus într-o ramură de isop un burete plin cu oţet, şi I l-au dus la gură.

30 Cînd a luat Isus oţetul, a zis: "S-a isprăvit!" Apoi Şi-a plecat capul, şi Şi-a dat duhul.

Moartea lui Isus dovedită.

31 De frică să nu rămînă trupurile pe cruce în timpul Sabatului, căci era ziua Pregătirii, şi ziua aceea de Sabat era o zi mare, Iudeii au rugat pe Pilat să zdrobească fluierele picioarelor celor răstigniţi, şi să fie luaţi de pe cruce.

32 Ostaşii au venit deci, şi au zdrobit fluierele picioarelor celui dintîi, apoi pe ale celuilalt, care fusese răstignit împreună cu El.

33 Cînd au venit la Isus, şi au văzut că murise, nu I-au zdrobit fluierele picioarelor,

34 ci unul din ostaşi I-a străpuns coasta cu o suliţă; şi îndată a ieşit din ea sînge şi apă.

35 Faptul acesta este adeverit de cel ce l-a văzut: mărturia lui este adevărată, şi el ştie că spune adevărul, pentru ca şi voi să credeţi.

36 Aceste lucruri s-au întîmplat, ca să se împlinească Scriptura: "Nici unul

din oasele Lui nu va fi sfărîmat."
37 Şi în altă parte, Scriptura mai zice: "Vor vedea pe cine au străpuns."

Îngroparea lui Isus.

38 După aceea, Iosif din Arimatea, care era ucenic al lui Isus, dar pe ascuns, de frica Iudeilor, a rugat pe Pilat să-i dea voie să ia trupul lui Isus de pe cruce. Pilat i-a dat voie. El a venit deci, şi a luat trupul lui Isus.
39 Nicodim, care la început se dusese la Isus, noaptea, a venit şi el, şi a adus o amestecătură de aproape o sută de litri de smirnă şi de aloe.
40 Au luat deci trupul lui Isus şi l-au înfăşurat în fîşii de pînză de in, cu miresme, după cum au obicei Iudeii să îngroape.
41 În locul unde fusese răstignit Isus, era o grădină; şi în grădină era un mormînt nou, în care nu mai fusese pus nimeni.
42 Din pricină că era ziua Pregătirii Iudeilor, pentru că mormîntul era aproape, au pus acolo pe Isus.

Învierea lui Isus Hristos.

20 1 În ziua dintîi a săptămînii, Maria Magdalina s-a dus dis de dimineaţă la mormînt, pe cînd era încă întuneric; şi a văzut că piatra fusese luată de pe mormînt.
2 A alergat la Simon Petru şi la celălalt ucenic, pe care-l iubea Isus, şi le-a zis: "Au luat pe Domnul din mormînt, şi nu ştiu unde L-au pus."
3 Petru şi celălalt ucenic au ieşit, şi au plecat spre mormînt.
4 Au început să alerge amîndoi împreună. Dar celălalt ucenic alerga mai repede decît Petru, şi a ajuns cel dintîi la mormînt.
5 S-a plecat, şi s-a uitat înlăuntru, a văzut fîşiile de pînză jos, dar n-a intrat.
6 Simon Petru, care venea după el, a ajuns şi el, a intrat în mormînt, şi a văzut fîşiile de pînză jos.
7 Iar ştergarul, care fusese pus pe capul lui Isus, nu era cu fîşiile de pînză, ci făcut sul şi pus într-un alt loc singur.
8 Atunci, celălalt ucenic, care ajunsese cel dintîi la mormînt, a intrat şi el; şi a văzut, şi a crezut.
9 Căci tot nu pricepeau că, după Scriptură, Isus trebuia să învieze din morţi.
10 Apoi, ucenicii s-au întors acasă.

Isus Se arată Mariei.

11 Dar Maria şedea afară lîngă mormînt, şi plîngea. Pe cînd plîngea, s-a plecat să se uite în mormînt.
12 Şi a văzut doi îngeri în alb, şezînd în locul unde fusese culcat trupul lui Isus: unul la cap şi altul la picioare.
13 "Femeie", i-au zis ei, "pentru ce plîngi?" Ea le-a răspuns: "Pentru că au luat pe Domnul meu, şi nu ştiu unde L-au pus."
14 După ce a zis aceste vorbe, s-a întors, şi a văzut pe Isus stînd acolo în picioare; dar nu ştia că este Isus.
15 "Femeie", i-a zis Isus, "de ce plîngi? Pe cine cauţi?" Ea a crezut că este grădinarul, şi i-a zis: "Domnule, dacă L-ai luat, spune-mi unde L-ai pus şi mă voi duce să-L iau."
16 Isus i-a zis: "Marie!" Ea s-a întors, şi I-a zis în evreieşte: "Rabuni! adică: "Învăţătorule!"
17 "Nu mă ţine", i-a zis Isus, "căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci du-te la fraţii Mei, şi spune-le că Mă sui la Tatăl Meu şi Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu şi Dumnezeul vostru."
18 Maria Magdalina s-a dus, şi a vestit ucenicilor că a văzut pe Domnul şi că i-a spus aceste lucruri.

Isus Se arată ucenicilor.

19 În seara aceleiaşi zile, cea dintîi a săptămînii, pe cînd uşile locului unde erau adunaţi ucenicii erau încuiate, de frica Iudeilor, a venit Isus, a stat în mijlocul lor, şi le-a zis: "Pace vouă!"
20 Şi după ce a zis aceste vorbe, le-a arătat mîinile şi coasta Sa. Ucenicii s-au bucurat, cînd au văzut pe Domnul.

21 Isus le-a zis din nou: "Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, aşa vă trimit şi Eu pe voi."
22 După aceste vorbe, a suflat peste ei, şi le-a zis: "Luaţi Duh Sfînt.
23 Celor ce le veţi ierta păcatele, vor fi iertate şi celor ce le veţi ţine, vor fi ţinute."

Isus Se arată şi lui Toma.

24 Toma, zis Geamăn, unul din cei doisprezece, nu era cu ei cînd a venit Isus.
25 Ceilalţi ucenici i-au zis deci: "Am văzut pe Domnul!" Dar el le-a răspuns: "Dacă nu voi vedea în mîinile Lui semnul cuielor, şi dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor, şi dacă nu voi pune mîna mea în coasta Lui, nu voi crede."
26 După opt zile, ucenicii lui Isus erau iarăşi în casă, şi era şi Toma împreună cu ei. Pe cînd erau uşile încuiate, a venit Isus, a stat în mijloc şi le-a zis: "Pace vouă!"
27 Apoi a zis lui Toma: "Adu-ţi degetul încoace, şi uită-te la mîinile Mele; şi adu-ţi mîna, şi pune-o în coasta Mea; şi nu fi necredincios, ci credincios."
28 Drept răspuns, Toma I-a zis: "Domnul meu şi Dumnezeul meu!"
29 "Tomo", i-a zis Isus, "pentru că M-ai văzut, ai crezut. Ferice de cei ce n-au văzut, şi au crezut."

Rostul celor scrise aici.

30 Isus a mai făcut înaintea ucenicilor Săi multe alte semne care nu sunt scrise în cartea aceasta.
31 Dar lucrurile acestea au fost scrise pentru ca voi să credeţi că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, şi crezînd, să aveţi viaţa în Numele Lui.

Arătarea la marea Tiberiadei.

21 1 După aceea, Isus S-a mai arătat ucenicilor Săi la marea Tiberiadei. Iată cum S-a arătat:
2 Simon Petru, Toma, zis Geamăn, Natanael din Cana Galileii, fiii lui Zebedei, şi alţi doi din ucenicii lui Isus, erau împreună.
3 Simon Petru le-a zis: "Mă duc să prind peşte." "Mergem şi noi cu tine", i-au zis ei. Au ieşit, şi au intrat într-o corabie; şi n-au prins nimic în noaptea aceea.
4 Dimineaţa, Isus stătea pe ţărm, dar ucenicii nu ştiau că este Isus.
5 "Copii", le-a zis Isus, "aveţi ceva de mîncare?" Ei I-au răspuns: "Nu."
6 El le-a zis: "Aruncaţi mreaja în partea dreaptă a corăbiei, şi veţi găsi." Au aruncat-o deci, şi n-o mai puteau trage de mulţimea peştilor.
7 Atunci ucenicul, pe care-l iubea Isus, a zis lui Petru: "Este Domnul!" Cînd a auzit Simon Petru că este Domnul, şi-a pus haina pe el, şi s-a încins, căci era dezbrăcat, şi s-a aruncat în mare.
8 Ceilalţi ucenici au venit cu corăbioara, trăgînd mreaja cu peşti, pentru că nu erau departe de ţărm decît ca la două sute de coţi.
9 Cînd s-au coborît pe ţărm, au văzut acolo jăratic de cărbuni, peşte pus deasupra şi pîine.
10 Isus le-a zis: "Aduceţi din peştii pe care i-aţi prins acum."
11 Simon Petru s-a suit în corăbioară, şi a tras mreaja la ţărm, plină cu o sută cincizeci şi trei de peşti mari; şi, măcar că erau atîţia, nu s-a rupt mreaja.
12 "Veniţi de prînziţi", le-a zis Isus. Şi nici unul din ucenici nu cuteza să-L întrebe: "Cine eşti?" căci ştiau că este Domnul.
13 Isus S-a apropiat, a luat pîinea, şi le-a dat; tot aşa a făcut şi cu peştele.
14 Aceasta era a treia oară cînd Se arăta Isus ucenicilor Săi, după ce înviase din morţi.

Isus vesteşte moartea lui Petru.

15 După ce au prînzit, Isus a zis lui Simon Petru: "Simone, fiul lui Iona, Mă iubeşti tu mai mult decît aceştia?" "Da, Doamne", I-a răspuns Petru, "ştii că Te

iubesc." Isus i-a zis: "Paşte mieluşeii Mei."

16 I-a zis a doua oară: "Simone fiul lui Iona, Mă iubeşti?" "Da, Doamne", I-a răspuns Petru, ştii că Te iubesc. Isus i-a zis: "Paşte oiţele Mele."

17 A treia oară i-a zis Isus: "Simone fiul lui Iona, Mă iubeşti?" Petru s-a întristat că-i zisese a treia oară: "Mă iubeşti?" Şi I-a răspuns: "Doamne, Tu toate le ştii; ştii că Te iubesc." Isus i-a zis: "Paşte oile Mele!

18 Adevărat, adevărat, îţi spun că, atunci cînd erai mai tînăr, singur te încingeai şi te duceai unde voiai; dar cînd vei îmbătrîni, îţi vei întinde mîinile, şi altul te va încinge şi te va duce unde nu vei voi."

19 A zis lucrul acesta ca să arate cu ce fel de moarte va proslăvi Petru pe Dumnezeu. Şi, după ce a vorbit astfel, i-a zis: "Vino după Mine."

20 Petru s-a întors, şi a văzut venind după ei pe ucenicul pe care-l iubea Isus, acela care, la cină, se rezemase pe pieptul lui Isus, şi zisese: "Doamne, cine este cel ce Te vinde?"

21 Petru s-a uitat la el, şi a zis lui Isus: "Doamne, dar cu acesta ce va fi?"

22 Isus i-a răspuns: "Dacă vreau ca el să rămînă pînă voi veni Eu, ce-ţi pasă ţie? Tu vino după Mine!"

23 Din pricina aceasta, a ieşit zvonul printre fraţi că ucenicul acela nu va muri deloc. Însă Isus nu zisese lui Petru că nu va muri deloc, ci: "Dacă vreau ca el să rămînă pînă voi veni Eu, ce-ţi pasă ţie?"

24 Ucenicul acesta este cel ce adevereşte aceste lucruri, şi care le-a scris. şi ştim că mărturia lui este adevărată.

25 Mai sunt multe alte lucruri, pe care le-a făcut Isus, care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, cred că nici chiar în lumea aceasta n-ar fi putut încape cărţile care s-ar fi scris. Amin.

FAPTELE APOSTOLILOR

Înălţarea lui Isus

1 1 Teofile, în cea dintîi carte a mea am vorbit despre tot ce a început Isus să facă şi să înveţe pe oameni,

2 de la început pînă în ziua în care S-a înălţat la cer, după ce, prin Duhul Sfînt, dăduse poruncile Sale apostolilor, pe care-i alesese.

3 După patima Lui, li S-a înfăţişat viu prin multe dovezi, arătîndu-li-Se deseori timp de patruzeci de zile, şi vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăţia lui Dumnezeu.

4 Pe cînd Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aştepte acolo făgăduinţa Tatălui "pe care", le-a zis El, "aţi auzit-o de la Mine.

5 Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veţi fi botezaţi cu Duhul Sfînt."

6 Deci apostolii, pe cînd erau strînşi laolaltă, L-au întrebat: "Doamne, în vremea aceasta ai de gînd să aşezi din nou Împărăţia lui Israel?"

7 El le-a răspuns: "Nu este treaba voastră să ştiţi vremurile sau soroacele; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpînirea Sa.

8 Ci voi veţi primi o putere, cînd Se va coborî Duhul Sfînt peste voi şi-Mi veţi fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, şi pînă la marginile pămîntului."

9 După ce a spus aceste lucruri, pe cînd se uitau ei la El, S-a înălţat la cer, şi un nor L-a ascuns din ochii lor.

10 Şi cum stăteau ei cu ochii pironiţi spre cer, pe cînd Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbaţi îmbrăcaţi în alb,

11 şi au zis: "Bărbaţi Galileeni, de ce